શ્રી ગ્રંથ જગજીવન બોધ

સરવે જગતના જીવોને બોધ આપનારૂં ગ્રંથ આદ
જુગના જીવોમાં કાલ, ક્રોધ, મોહ, લોભ, હંકા
વધારી રહ્યા હતા તેથી, સાહેબ કબીર પોતે
શું શું સંકટ વેઠીને સરવે જીવોને પ્રબોધ
દીધા તથા તેથી ભુલેલા ભવના
જીવોને બોધ થઈ મારગ દેખા-
ડનારૂં ગ્રંથ.

સાખી

કબીર બસતુ કાંહા ઢુંઢીયે, કહો કીસ બીધ આવે હાથ,
ગીયાન તબહી પાઈયે, જબ ભેદી લીજે સાથ.

સાખી

કબીર ભેદી લીના સાયડર, જબ સબહી દીયો બતાય,
અસંખ જુગકી રાહથી, એ પલમે પોહુચે જાય.

ગ્રંથ છપાવી પ્રસીધ કરનાર

ફકીર જીવણ વજીફદાર.

આવૃતી પેહેલી—પ્રત ૧૦૦૦)

મુંબઈ મધે;

ચંદનવાડી નંબર ૧૪૧ વાલા ઘેરમા વર્તમાન પ્રેસમાં.

સને ૧૯૦૧ ઇસવી.

શ્રી ગ્રંથ જગજીવન બોધ.

સરવે જગતના જીવોને બોધ આપનારૂ ગ્રંથ આદ કલ-
જુગના જીવોમાં કાલ, ક્રોધ, મોહ, લોભ, હુંકાર
વયાપી રયો હતો તેથી સાહેબ કબીર પોતે
સું સું સંકટ વેઠીને સરવે જીવોને પ્રમોધ
દીધા તથા તેથી ભુલેલા ભવના
જીવોને બોધ થઇ મારગ દેખા-
ડનારૂં ગ્રંથ.

સાખી

કબીર બસતુ કાંહા ઢુંડીયે, કહો કીસ બીધ આવે હાથ
ગીયાન તબહી પાઈયે, જબ ભેદી લીજે સાથ (૧)

સાખી

કબીર ભેદી લીના સાથકર, જબ સબહી દીયો બતાય
અસંખ જુગકી રાહથી, સો પલમે પોહચે જાય

ગ્રંથ છપાવી પ્રસીધ કરનાર
ફકીર જીવણ વજીફદાર.

આવૃતી પેહેલી—પ્રત ૧૦૦૦)

મુંબઇ મધે;
ચંદનવાડી નંબર ૧૪૧ વાલા ઘેરમાં વર્તમાન પ્રેસમાં છાપ્યો છે.

સને ૧૯૦૧ ઇસવી.

ગ્રંથ ભેટ સુચના.

જે હમારા મહાન સત્ય પુરસ કબીર સાહેબના ઇતયાદી ગ્રંથો
માથી આઈ એક જગ જીવન બોધ નામનુ ગ્રંથ છે તે
મને અતી વાહાલા તીરથ રૂપી પીતાજી **જીવણ**
શામા હવાલદાર તથા અતી વાહલા તીરથ
રૂપી માતાજી **બાઈ બેના** એવણુની
માનની બોધાની તરીકે જે કોઈ
સાચા દીલથી તથા પ્રેમ
ભાવથી સત સાહેબ
ને માનનારા
તથા
ખરા અતસ-
કરનથી નીજનામ
ભજનારા તથા રાત દીવસ
તે સાહેબની શેવામા રેહનારા
તે શેવક જનોને માન પુરવક આઈ ગ્રંથ
સુચના બોધાણી તરીકે ભેટ કરૂછુ-સતનામ.

લા૦ શેવક ફકીર જીવન વજીફદાર.

પ્રસ્તાવના.

—○○◎○○—

હે પ્રીય બંધુ વાંચનાર આઈ ગ્રથ અસલ નાગરી તથા થોરૂક ગુજરાતી અકશરોથી લખાઈલુ છે, તથા ભાશા પણ પુરબી બીરીજ ભાશા તથા હીંદવી પણછે તેથી ગુજરાતી વાંચનારને ઠીક થઈ પડેજે. ગુજરાતી હરફોમા હોઇતો તેથીજ હમે કંઈ ખંડન નથી કીધુ કેમકે જે મારા સામજમા આઈવા તેને ફેરવુ નઈ તેને જેમની તેમજ રાખીછે તથા હે પ્રીય વાંચનાર ભુલ ચુક હોયતો સુધ વાંચનારે સુધારી વાંચજો એટલી વીનંતી છે કેમકે હું કઈ મોટો વીદવાન નથી તેમ કવી પણ નથી તેથીજ મારી અલપ બુધીથી જે કંઈ લખાઈલુ છે તે સંતોસ થઈ આનંદથી વાંચજોજી. હે પ્રીય વાંચનાર હમારા મહાન સત્ય પુરસ સાહેબ કબીરના ઘણાએક ગ્રંથોછે પણ તે સરવે ગ્રંથો આજદન તલીક અંધારામાજ રયલા છે તે વસ્તી પ્રમાણે જુજ થોરાં છે તથા સબબ સુજે જેની પાસેછે તે કોઈને દેખારતા નથી તથા કેટલાકોને વાંચતાં આવડતુ નથી. કેટલાકોને સમજ પડતી નથી. કેટલાકો વાંચીજતા છે પણ તેનુ નામ કંઈ નથી તેથી મહાન મોટા ગ્રંથો પેટીના ખુણામા પડેલા રયાછે ત્યારે એનુ કરવુ કેમ એ ગ્રંથોને માટે ઠપકો કોને આપવો તે મેહેરબાની કરીને જવાબ આપસો. ત્યારે સાંભલો એનો જવાબ હુજ આપુ તે કોણુને તે હમારા મોટા મહુન્ત સાહેબોને જે તે સાહેબો સેવોકોને સુંસુ બોધ દીધો સુંસુ ઉપદેસ કીધા પોતાનો ધરમ તે સું એનો કંઈ અરથ ખુલાસોતો નઈ પણ ગ્રંથો છે એનો પણ ઉપયોગ નથી કરતા તેથી મહા દીલગીરી જેવી વાતછે જે તથા અજુન વખત છે. જેમ બને તેમ તે ગ્રંથોનો ગુજરાતી તરજુમો કરવો તથા ઉતારો કરવો જેમ બને તેમ તેને લખાવવુ તથા છપાવવું પોતાના સેવકોમા વેહેચવા તથા આપવા જેથીકે તે વાચવાથી સીખે.

બોધ મલે પોતાનો ધરમ સું છે તે સમજે પોતાના બાલ બચાને સમજાવે તો કેટલો ફાયદો થાઈ તે વાચનાર સેહલમા સમજી સકસે તથા પોતાના ગુરૂને પોતાના ધરમને માન આપતા સીખે જુવોકે હીદુ ખ્રીસતી પારસી મુસલમાન એ સાહેબો પોતાના ઉપદેસક ગુરૂને કેટલુ માન આપતા છે એનો સબબસું સબબ એ જે કે તે લોકો પોતે વીદરાવછે તેથીજ પોતાના વડીલોને પોતાના બોધ આપનારને માન પુરવક માન આપતાછે.

સાબાસછે તે ઉપદેસકને જે પોતાના ધરમ દીન તથા સચાઈની વાસતે કેટલી મેહનત લેતાછે તથા સુધારો પણ કરતા તે સું કરવા પોતાની પાછલી ઓલાદ નીતી તથા રીતીથી ચાલે જે પોતાને પેદા કરનાર તથા સત્ય ગુરૂની બંદગીમા તથા સેજદામા હુમેસા સીસ નમાવતા રહે તેથી હે વાંચનાર હવેતો આપણા મહન્ત સાહેબોએ બેસી ન રેવુંજોઈએ ખંખાર કરી કંમર બાંધી કાલ રણ સુરના સાબે લડવાને સાંભા થવા જોઇએ, ઓહો તમારી ફોજ કયાછે ફોજતો અભણ પડી તેને તાલીમ આપો કવાએદ સી-ખવો તોકંઈ કોઈ દીવસે કામ આવસેં કેમ સાહેબ બોલીઆ નહી ચાલો સાહેબ રસોઈ થવાદો પ્રસાદપર હાથતો મારીયે પછી થઈ રેસે દેસી કેહવત છે જે વરમરો કન્યામરો પણ હમારૂ બામન દાપુ ચુકે નઈ તે કેહવત હમારા કબીર પંથીઓને લાગુ થઈ ખરૂ એટલેકે હું એમજ જાણતો હતો જે હમારો ધરમ ગાવુ વગારવું રંગ રાગ એજ સાચો મારગ હસે કેમકે અનંત આરતી ચોકા પરેમ બીલાસ બેઠક ચલાવાની આરતી આરતી મંડલી જહાં હું ગયો તહાં મંગલ દોહરા રેમેની સુરતાલ પણ કોઈ જગોએ પોતાના સાસતરમાના કોઈ સારો વાચક કોઇ ગ્રથમાનો સારો ફકરો એક બે પાના વાંચવા અગર વાંચી સંભલવવા કે તેથી સાંભલી લોકોને બોધ પ્રમોધ થાઈ ગયાની થાઈ અગર ધીયાની પણ થાઈ તે સરવે માન કોને પોતાના ગુરૂ ઉપદેસ કરતાને તથા હે વાંચનાર તમો કેસોકે આઈ માણસ પોતાના ગુરૂની અગર પોતાના ધરમની નીંદા કરતોછે પણ તદન નીંદા નથી કરતો હું મારા ધરમની વડાઈ

કરતોછુ હું પોતે કબીર પંથીછું મારા ધરમનો ચુસત હીમાયતી છું એ તમે નીચસે માનજો હો હેપ્રીય વાંચનાર એથી વધુ કેહવાની રજા આપસો કે તમારી તથાં મારી બેવની મનની સંદેહ નીકલી જાઈ તે કેમ એક વખતે ચલાવાની આરતીમા સેવક ગયો મહન્ત સાહેબને વીનંતી કીધીજે આઇ તમે આરતી કરતાછો એનો ખુલાસો થોરો સેવકને કહી સંભલાવો. આસા હતી જે સાહેબ ખુલાસો કરસેતો તે જગા બાહેરથી કેટલાક માણુસો તથા બાઈઓ બેનો બચાઓ આવેલા હતા તે પણ સાભલતે. સાંભલવાથી તે લોકો જાણુતેજે પોતાના ધરમમા સુંસું ફરમાવેલુ છે ને તે તે કરાર પ્રમાણે વ્રતા સીખે તથા પોતાના ધરમવાલાને પણ સીખવતા સીખે પોતાના બચાઓને પણ માન અપાવતા સીખવે પણ હફસોસ સરવે આસા ફોકટ ગઈ ઉલટો સરવે લોકોની ખફગીમા આઈવો.

એટલા વેર જે તે વખતે ઘણાક સેવકો હતા તેતો મારા તરફ ઘરકીને જોવા લાઈગા, ડોરા ઘરકવાલાઈગા, પુકારા મારવા લાઈગા, કેટલાકટો હમુને ઝીણી નજરે જોવા લાઈગા, સેહેજ ગરબર થઈ. સારા નસીએ હુ કબીર પંથી હતો કરીને છુતો અગર પર ધરમવાલો હતેતો હડ ધુત કરીને કારતે ખરા કેમ વાચનાર એમ બનેતે ખરૂ જરા કેવની વારૂ જે બીના જાણુવા માગતો હતો તેનુ કારણુ એજ કે જે આરતી કરવાથી સુ ફાયદો કોને જેના નામથી કરો તેને કે કરાવનારને કે કરનાર ને તેથી સુંસું ફલ સું પુન વીગેરે લેકીન એતો એજ રઈ. સાહેબ વાંચનાર વચમા એક મોટું લાબુ એક મંગલ ગાઈ સંભલાઈવુ તે મંગલ ગાનારા પોતે મહન્ત સાહેબ ઝીલનારા સરવે સેવક ખુસ ખુસ થઈ ઝીલતાં હતા મોટે મોટેથી ગાતા હતા જે હું મજાનુ ગામ કે પેલો મજાનુ ગાય વાંચનાર એક અભણુને જેમ રાગ રાગણીથી ગાઇ સંભલાવું ખુસ ખુસ થઈ જાઈ તેમ હમુને થયુ. મંગલ પુરૂ થયુ મહન્ત સાહેબ હમુને પુઈછુ સાભલુ પણ સમજાયુ નહી તેથી સાહેબનો ત્રીસુલ ઉચે ગયુ હતુ પણ નસીબ માંરૂજે પાછુ ઠેકાણે આવી

ગયુ. મહન્ત સાહેબે કોઈએક સેવકને ફરમાવીઉજે એનો અરથ ફકીર ભાઇને કઇ સંભલાવો વાંચનાર તે જગા ઘણાક સેવકો હતા પણ મહન્ત સાહેબનો ફકત ફકીર ચંદનેજ ઉપદેસ દેવાના હતા તે પણ કબુલ કીધુ. એ હો પ્રીય વાંચનાર આસા ફોકત ગઈ જેણે વાંચવા લીધુ ઉપદેસ કરવા ગયા પણ કુવામ હોઈતો હવાડામા એમ થયુ. ભણુવા સીખીયા લેકીન ગનવા નઈ સીકીયા તેમા તેનો સું કસુર સીખવનારનીજ જે મંગલ તે વખતે ઉકાલી પણ નઈ સઈકા દનવીતી ગયા કદાચ હવે તેવણ તે મંગલ મોડે ચડાવીયુ હોઈતો સાહેબ જાણે એમા મારી કસુર નથી હૈયા પ્રીય વાંચનાર મારી પાસે બે ચાર સાખી છે તે તમારી સેવામા રજુ કરૂ છું તે વાંચી ખોજ કરજોજી.

સાખી

કબીર સબકુછ ગુરૂકે પાસહે, પાયેતો આપને ભાગય
સેવક મન સે ફીરે નહી, નીસ દીન ચરને લાગય (૧)

કબીર ગુરૂ કરે સો સીખ કરે, સીખ ઉપદેસ બેહાર
કર કસુર સો બાંધીયા, તો કીઉ કર ઉતરે પાર (૨)

કબીર બાંધે કુ બાંધામીલે, છુટે કોન ઉપાય
સંગત કીજે નીર બંધનકી, તો પલમે દેઈ છોડાય (૩)

કબીર દીકસા લીના સીખ ભયા, કરી મુગત કીઠાન
સતગુરૂ તો ખોજા નહી, શુક ભરાયા કાન (૪)

કબીર સતગુરૂકે સતકે કરૂ, દીલ અપને રાખુ સાચ
કલજુગ હમસે લડ પડા, તો મુ કુ નઈ મેરી બાંચ (૫)

કબીર સતગુરૂ મેરા સુરમા, ભેદા સકલ સરીર
જબ બાણુ દુવારે દસ પુટીયા શો, તો કીઉ જીવે દાસ કબીર (૬)

કબીર સતગુરૂ સાચા સુરમા, નખ સીખ મહા ભરપુર
બાહેર ધાવુના દીશે હે, ભીતર ચુરા ચુર (૭)

કબીર સતગુરૂ સાચા સુરમા, જોતાતા સહે લોહાર
કસણી દી નીરમલ કીયા, તાયે લીયા તંતવ સાર (૮)

કબીર સતગુરૂ સાચા સુરમા, સબદજો ભૈકા એક
લાગતહી ભેટી ગયા, પકડ કલેજા સેક (૯)

કબીર સતગુરૂ મારા બાણુકર, ધર કર ધરીયા મુંડ
અંગ ઉઘાડે લાગીયા, તો ગઈ દુવારે દસકુટ (૧૦)

કબીર સંતોકી સાખ દાન, સબદ ભેદ બીચાર
જાપર સતગુરૂ કીદયા, સેહુજે મીલજાવે સાર (૧૧)

કબીર જાકા ગુરૂહે લાલચી, દયા નહી સીખમાઈ
ઓ દોનુ કુવેમે ભેજીયે, એક ઉજડ કુવામાઈ (૧૨)

કબીર ગુરૂ ગુરૂ કાંહાં કરો, ગુરૂ ગુરૂમે ભાવ
સો ગુરૂ ના કીજીયે, નાહી બતાવે દાવ (૧૩)

કબીર ભંટસુવા ભેદીબીના, કોન બતાવે ધામ
ચલતે ચલતે જુગ ગયા, પાવ કોસ પર ગામ (૧૪)

કબીર પુરે પુરા ગુરૂ બીના, હીરધા સુધના હોયે
મનસા વાચા કરમના, સુન લીજે સબકોયે (૧૫)

કબીર પુરા ગુરૂના મીલા, રહી અધુરી સીખ
સવા ગજ ટીકા લગાઈ કર, ઘર ઘર માંગે ભીખ (૧૬)

કબીરે પુરે ગુરૂ બીના, પુરા સીખના હોયે
ગુરૂ લોભી સીખલાલચી, વામે દુની દાઝના હોયે (૧૭)

કબીર ગુરૂતો ભેસાભયા, ચેલાભયા પખાલ
દોનુ બુડે બાપડે, પેઢ ગયે પતાલ (૧૮)

કબીર ચતુરાઈ ચુલે પડો, ગીયાની જમરા ખાયે
ભાવ ભગત જાને નહી, તેરો જાણુ પણુ જલ જાયે (૧૯)

કબીર વાણીતો પાણી ભરે, કે તે બેધ મસહુર
સીનમે ચુકે ચાકરી, તો પલમે કીજે દુર (૨૦)

કબીર જેસી કથણી મેકથી, તેસી કથો મતકોય
કરણીસું સાહેબ મીલે, કથણી ઝુઠી નઈ હોય (૨૧)

કબીર ચંતા ના કર અચીતરહે, પુરણુ હાર સમરથ
જલ થલ જીવજે તેં તેં તેં હે, તીનકી ગાંઠ કહા પરથ (૨૨)

કબીર અનં જલ પાની આકાસકા, ઉપજે ધરતી માયે
લોક કોઈ સમઝે નહી, હરીદેવે હમ ખાયે (૨૩)

કબીર એકાદસીકુ દાસી કરૂ, તીરથ કુ કરૂ ગોલામ
જોકે હરીદે હરી બસે, તાકુ કરૂ સલામ (૨૪)

હે પ્રીય વાચનાર આટલી સાખી જે કોઈ મોડે રાખશે અગર ધીયાનમા રાખશે તો આસાછે જે તે મોટો ગીયાની તથા ખરે મારગે પણ ચાલતા થશે હો. આઇ સાખી વાચીને કેટલાક લાગતા વલગતાને લાગી આવશેતો ખરૂ પણ હુ તેની જરૂર જોતો નથી સબબજે લાગતા વલગતાને ચીમકી લાગશે ત્યારેજ કંઈ ફાઇદો થશે મારી મુરાદ બર આવશે. વાચનાર એમા તમુને પણ એનંદા ફાયદોજ થશે જે કંઇ નવુ નવુ તમારી રૂબરૂમા કોઈબી ગ્રંથો વાચવામો આવશે તથા હે પ્રીય વાચનાર હવે બીજા બે બોલ બોલવાની રજા આપશો તે એ કે મારા મીત્ર મકનજી કુબેર પેનતરની કબીર સ્તુતી નામના ગ્રંથમા જે સુચના કરતાછે તેના મતને તદાન મલતો થાવુછુજી તથા મારા મીત્ર મકનજી કુબેર પેનતર લખતાછે જે ચઉડ આરબ ગીયાન કબીર શાહેબે ભાખ્યુ છે તેનો તેવણુ દાખલો આપવા માંગતાછે. મારે કબુલછે લેકીન એ નામદારને વીનંતી છે એવણ પોતે તસદી લઈ એમાના કાંઈ ગ્રંથ નઈ છપાવે એ ગ્રંથ પ્રસીધ થાઇતો એથી વધારે લાભછે. આસા રાખુ છું કે લોકોના વાચવામા આવશે તેમ પ્રધરમવારા વાચશે તે આપણા ગુરૂને તથા આપણા ધરમને માનશે તથા માન આપતા રેશે એ મારા સત્ય માહાન કબીર સાહેબ તમે કોઇ એવો મોટો વીદવાન શેવક મોકલી આપોકે અગર કોઈશેવકનો દીલ ખોલી આપો કે પોતાના ધરમ સંબંધી ઉપદેસ આપે બોધ આપે રીતી તથા નીતીથી ચાલતા સીખે લોકોને માન આપતા સીખે એટલાથીજ પણ કેટલો ફાયદો થાઈ ખરૂ.

મારા મીત્ર મકનજી કુબેર પેનટર ફરી સુચના કરતા છે જે કબીર સાહેબ તથા સવામી ધરમ દાસ બેવ પીતરાઇ થાઇ કે સગા ભાઇ થાઈ તથા મારા ધારવા મેલે માલમ પડેજે એવન પોતે જાણુતા તો હશે પણ પુછતા સોપડીતાં તેમછે લેકીન સાહેબ શેવકથી ચુપ બેસાતુ નથી તેથી માફ કરજોજી લેકીન સાંભલો ક-

બીર ખુદબાની નામનુ ગ્રંથછે એમા તમુને ઉપલા સવાલ મલશે લેકીન દીલગીર છું જે તમે ક્યા શોધવા જશો એ મોટી આબદાછે.

પણ ફરી એક વાર યાદ આપતો છું જે જેની પાશેછે તેવણુ સાહેબો ગ્રંથો બાહેર નહી કારશે ત્યા તલીક શોવની મકસદ હાંસલ નઇ થશે તમારા ધરમની ખીલવણી નઇ થશે આખેરીએ સબોવતી સાબધાન તથા સવાલ બીજોછે તે કેવો કોઈ સાહેબ વખતે કેશેજે ગ્રંથો છપાવીએ પણ એનો ખરચ કોણુ આપે કેમકે સરવે કામ પૈસાનુછે તેને અરજછે જે દરેક કબીર પંથી મંડ-લીઓછે તેનીપર તથા શેવકોપર કાગલ લખી વાકેફ કરોજે હુમોને ધરમના અગર પુન્ના કામમાટે મદત આપો આસાછેજે થોરી થોરી મદત મલશે જેમ મદત મલતી જશે તેમ આગલ પોતાનુ કામ વધારતાંજજો અગર માનત સાહેબ પોતાના શેવકોને લેવાની ફરજ પાડેતે પણ બની સકે કેમકે અલબત દરેક સેવક પોતાના ગુરૂને માન આપશેજ તેમ તેવણુનો સુકન નઇ તોરશે તેથી અગર દરેક ગ્રંથની થોરી જુજ કીંમત રાખોતો હરકત જેવુ કંઇનથી તે માહુન્ત સાહેબ મારફતે ખપી સખશે તેમાથી ઉતપન ગ્રંથ છપાવાની મલી રેશે એવી મારી વીનંતીછે સતનામ સતકબીર બેઅદબી માફ કરજોજી ભુલ ચુક સંભાલી વાંચજોજી.

લા૦ સેવક ફકીર જીવણુ વજીફદાર

ગુરૂના ચરણુ દાસ.

॥ સતનામ ॥

સતનામ, સતસુકીત, આદઆદલી,
અજર અચીંત, પુરૂષ મુનીંદ્ર, કરનામે
કબીર, ધની ધર્મદાસકી, દયાસો લીખ્યતે.

ગ્રંથ જગજીવન બોધ.

કબીર બચન.

પરથમ સતનામ ગુનગાવુ, ઘટ ભીતરકા ભેદ સમજાવુ.
સરભ જીવ ઘરભમે આએ, કોલ બાધ કેસે આએ
ચુકે કોલ ઘરભકે માએ, બાર બાર જોનીમે આયે
નવનાથા ચોરાસી સીધ બડે ભારી, સબહી જીવ ઘરભમે ડારી.
ખટ જતી નવ સતી આવા, ગરભ બાસામે દેહ બના આવા
ઈંદ્ર લોકમે રાજ કરાવે, ગુરભ બાસમે દેહ બના આવે
તેતસ કોટ દેવતા કહાવે, ગરભ બાસમે દેહ બના આવે
નવ અવતારબી સતીજો આઆ, જીને ગરભ બસેરા લીના
જોગી જતી ઓર તપ ધારી, ગરભ બાસમે દેહ સવારી
ગરભ રાસ જબ સુટે ભાઈ, જબ સમરથ ગુરૂ બાંહે સમાએ
ગયાન ધયાન કીયો બહુ તેરા, બીનાસત ગુરૂ નહી સુટે ગરભ બસેરા
નારી પુર ખકે બધાં સંજોગા, કામબાન સોજ જોગા ભોગા
માસભરે ઋુદરતી ભરનાહા, ઈસિ બીચલીના સકલ સવાહા
સપેત ધાતકા અંગવા કીના બનાયા, સરવન સુર કરે જુગતે બનાયા
નખ ચક કા ઓહુ નર બનાયા, જેસા દુધમે માખન હીના

દસો દુવાર નવતાલ બનાઈ, સેહત્ર બોહોતેર બધ લગાઈ
ટેકા દીનાયા બોહુત ભારી, નાડી બંધન બહોત અપારી
પાચ તંત તીન ગુન સમાન, વીસ સાઠ તીસ લાગા
સોલે ખાહી ખાહી [illegible] જુગ ખુબ બીરાજા
તામે જીવ પુની આન બીરાજે, [illegible] ખુબ બનાયે
પ્રાન પુરસ માહે આન સમાએ, પાચ માસ જબ સુરતી આયે
દુઃખ સુખકી સબ ખબર આવી, [illegible] માસકો ભયોનલ પ્રાની
દુઃખ સુખકી ગત સબી પહેછાની, ઉંધે મુખ ઝુલે લટકાની
મેલ મુત તાંહા બોહુત સતાએ, [illegible] તાંહા બોહુત સતાવે
સંકટ ધભકો અંત ના આવે, બોહોતસા પીંડ પીંજર પાવે
તફરે પુની નીકસે નાહીએ, [illegible] સુવાસ નાહી આવે
કુરના કરે મનમાહી પસતાવે, યા મુઝે સુવાસ રોવે મનમાયે
કોન કરમ ગત લાગી આયે, કુરની કરે મનમે પસતાવે
જબ કરે કરમ કઠીન બીખાવે, તાં દુખકી ગત કાહુસે કહીયે
કરમમે હોયે તાંહા દુખ સહીયે, એહી ઠોલાયે સોચ કરે મનહીયે
સગો મીત્રે કોઈ દીસે નઈ વાંહી, પીછલા જનમકા સજા વાંહા પાઈ
જબ જીવ દીલમે સોચંત લાગે, અસત્રી મીત્ર કુટુંબ પરીવારે
સુત નાતી ઉનસે નઆયા પીયારા, સગો સાજન ઓર બંધુ પારા
ધબમે ચીન પરે સબઠાઈ, મહા દુખ જીવ ધરભમે પાઈ
બોહોતબી રોગ હીયામે આવે, સુજીવ સકલ વાંહાંકી બતાવે
સોજીવ હોતા પીસ પીસ મારા, જબ જીવ બભસે ગયાંન બીચારા
આપમે સમર સીરજન હારા, જીવકુ હે મહા દુખ બંધન છોડે બંદી ઓર
જીવકા પોકાર અબ સુન કર લીજે અબ સત ગુરૂ સરના કરલીજે
એસે પ્રાની દીલમે બીચારા, તબ સમરથસે કીના પોકારા
સાહેબ સંકટ દુર નીવારો, મેજીવ ખાના જાદ તુમ હારો
દીલમે કુરના કરે અતી ભારી, અંબર મોહે સાહેબ લેવો ઉબારી
કરે અસતુતી બોહુત બીબાવે, તુમ બીન ખાવન કોન છોડાવે
અબ દુખ નીવારો સ્વામી, કોલ કરસે અતર જામી

બોહુત દુખ પાવે મોરી દેહા [illegible] આદ સનેહા
મે [illegible]
સત ગુરૂકા [illegible], [illegible]
નીર્લ [illegible] લેવુ, તન મન ધન નીસાવર દેવુ
જોઆ તનેશે કરૂ કમાવુ, હુરેધ માલમે ગુરૂકુ ચઢાવુ
કુબુધી સીખ કીસીકી નમાનુ, હુરીમ માલ ઝેહેર કરજાનુ
કુલકી તયાગ ગુમાન બડાઈ, નીરમલ ગીયાન મોરે સત સગાઈ
રાત દીવસ ઐસી લવલાવુ, કુલ કુલ વાંતાંહા ભગતી કરાવુ
દુખ સુખ પડે સોસતસે સહુ, ભગતી કર ગુરૂ ચરને રહું
રાત દીવસ ઐસી રટન લગાવું, ઔર ઉપાઈ એકુ નાહી ચાહવું
તન મન ધન નીસાવર દેવુ, સત ગુરૂકા ચરનામીત લેવું
સતગુરૂ કહે સોઈ કર રહુંતાં, ગીયાન બતાયે સો ગુરૂ દાતા
તન મન અરપુ ઉનકે હાથા, આયે ધરભ બાસમે જો કોલ બાંધા
બાહેર નીકશુતો ધરો નીભાહેહા, જોમે છુંદુ ધરભે સનેહા
તન મન અરપુ ગુરૂકે ચરનુ, એકનામ નેહચે કરજાનુ
ઓર સબદ કુકટ કરમાનુ ભાઈ, કહા અસ્તુતી કરૂ ગોસાઈ
બોહુત દુખ પાવુ ઈન ઠાઈ, હીંયા નાહી કોઈ મીત્રે ભાઈ
ઈહાં માત પીતા નાહી લોક લુગાઈ, દેવી દેવકો કછુ ચાલે ના ભાઈ
ગુરૂ બીના કૌન [illegible] પામાવે, સત ગુરૂ સોઈ સાચા કરમાને
ઓર સકલ પુકાંટ કર જાનો ભાઈ, અબતો ખબર પડી ઈન ઠાઈ.
ઓર કોઈકો [illegible] નાહી, પીછલી ખબર મેરે દીલમે ઠાઈ
કોઈ કીસીકો નાહી [illegible], અપની સાથ ચલેગા સોઈ
જો કછુ કીરીમા [illegible] હોવે, મય માયાકે જીવ ભરમાવે
સોતો [illegible] કામ નહીં આવે, બોહોત બીચાર કીયો મનમાહે
અનંત કાલ [illegible] નાહી કોઈ, ઐસી કુરના કરે જીવ [illegible]
દયા કરો [illegible], સત ગુરૂ ચરને [illegible]
[illegible]

સતગુરૂ બચન

સત ગુરૂ બચન કહે ટક સાસ, કહી સમજાવું તોહી બારે બાર
અનેક બાર ઘરભમે આયો, બેથીરતાકો મરમના પાયો
અનેક બાર તોહે દેખ દીખાયો, ફીર ફીર ઘરભ બાસમે આયો
જબ ઘરભમે ગીયાન ઉપજો તોહી, સંકટમે સમેર સબ કોઈ
બાહેર નીકસે નહી ઉપજો ગીયાના અંધ હંકાર હુંકાર સમાના
બાહેર નીકસે નાહી ઊપજો ગીયાના, બાહેર નીકસે સબ બીસરા ધીયાના
અનેક બાર ભુલાનો ભાઈ, નહી સત ગુરૂકી દયા પાઈ
ઘરભ બાસ કૈસે છુટે ભાઇ, નહી સત ગુરૂ દયા કરાઇ
ઘરભ ત્રાસ જબ છુટે ભાઈ, જબ સમરથ ગુરૂ બાંહે સમાઈ

જીવ બચન

અબતો બચન કહો ગરૂ દેવા, જીવકી અવધ બતાવો ભેવા
દીન દયાલ દયા મોહે કીજે, દુબત જીવ ઉબાર કરલીજે
મોહોકુ અભેદાનં ગુરૂ દીજે, અંનતર ગીયાન ઉજીયાર કીજે

સતગુરૂ બચન

જીવ ઘભ બાસમે કોલ બંધાએ, સો કૈસે બાહેર નીર માવે
બોહોત કહે ઉપજો ગીયાના, બાહેર નીકસે સબ બીસરાના
અસખ બાર તો હે દેખ દીખાયો, ઈહાં આયો જબ કોલ બંધાંયો
બાહેર નીકસે નહી ઉપજો ગીયાના, વેહે ગોર વેહે મેઈ દાનાં
કોઈ એક જીવ કોલ નીભાવે, સો નહી ઘભ બાસમે આવે

જીવ બચન

અબ નાહી ભુલુ હો ગુરૂ દેવા, જીવકી અંહુવંદી બતાવો ગુરૂ ભેવા
ગરભ બાસ કેસે ભુલુ હો ગુરૂ દેવા, તંન મંન લાયે કરૂ ગુરૂ સેવા
મોહકુ બાહેર કાઢો હો સવામી, કોલના ચુકુ અંતર જામી
કોલ કીયે તુમ કરો સભા આશ, ફેર સત ગુરૂ મેરી કરો હો બોહારા
કોલ બોલ જબ ચોકસ કીના, તબ ગ્રભસે બાહેર લીના
નવ માસ જબ બાહેર આયે, કુલ કુંટુબ સબ સુખ પાયે
સબહી હરખ કરો મન માહી, પુત્ર હેત સબ કરે બંધાઈ

બાજા બાજે [illegible] ચોઘડીયા ગીત નાદ હો ચેક કો સાહે
સબ સાજન મીલ ગાવ બધાવે, રેહુંનસ મીત્રયાં મંગલ આવે
નગ્ર લોક સબ કરે બધાઈ, ઘર ઘર સાજી દે ડે લુગાઈ
ઘર રાજાકે જનમજો પાયૈ, કોલ કીયે સબ બીસરાયે
પીછે મીલે બોહોતે ધુચાતારા, સબહી ગંયાન ભુલાવન હારા
તાકા નામ સુનોરે ભાઈ, માહુ જાલકે ફંદ ફંદાઈ
કુડે કુડ મીલે સંસારા, નરખ કુડકે લાખન હારા
તાકા નામ સુનોરે ભાઈ, સબ ભેધ કહુ સંમજાઈ
માતા મનમે કરે બખાના, એ ભલ ઉગો આજકો ભાના
બાલક જનમો મૌરી કુખાં, જનંમ જનંમ કી ભાગી ભુખા
પીતાકે મનમે એસી આવે, ઉલટે હરખ હીરદેમે ન માવે
બાંટે પાન મીઠાઈ બોહતે, ધન ભાએગ મેરે જનમો પુતે
દાદી મનમાં હરખ અપારા, તે લેત બલ્લયાં વારો વારા
મે બોહોત કરી સત અંનકી સેવા, પરસનં ભયે મેરે કુલકે દેવા
અબ દાદે સુન કર દોડે આયે, આનો દેખ બોહત સુખ પાયે
દાસી હાથ કુંવર મંગાયે, બોહતેક હરખ મનમે ભાવે
દીન દીન અધીક કરહેત બધાઇ, મુખ ચુંબાદે કંઠ લગાઇ
હરખ ઉંમંગ હૈયે નંહી ભાઓ, નાંની આવત બેગ ઉઠાયો
મુખ ચુંબાંદે કંઠ લગારો, લુણ લેઈ સીર ઉપર વારો
દરબ માલ બહોત ઉતારો, અબ નાનો મુખ દેખનકો આવો
દોહત કુ દેખ બહોત સુખ પાવે, ઉમંગ હરખ હીયે નહી માવે
કંનચન ઘોળા દેત બધાઇ, માશીકે મનમે હરખ ન માઇ
ધંન કુંખ મુજ ભેહેનાંકી, મુખ ચુબનંદે કંઠ લગાની
હરખે બહોત અપને મંન દુવારા, કાકો કહે મે ઉતરો પારા
બાલક ખેલે ઘરકે દુવારા, કરમં જોર મેરો બંડ પારા
ખેત્ર પાલ મોહે બાલક દીના, ઓહી મુજકુ પુત્ર દીનાં
કુલ દેવીકે ડાલો પાયે, કુલદેવી પ્રસન ભયે
ઉમંગ કરી તુમકુ બાલક દીનાયે, નાહવન એક કહે સમુઝાયે
મેરો કહ્યો કરોરે બાઇ, મેરો કહો માનો તુમં બાંઇ

નાંખ ફાર [illegible]
મુર્ખ [illegible]યાવો તોડકે દીલી; [illegible] તહાં ચલી [illegible]
એક બાત કહુ સુન લીજે, બાલક તોસ કર [illegible] [illegible]
લોનો નામ ધરીલે ભાઈ, એસો બાત ગુપત કછુ નાંહી
સોવનાં લોક કહે સબ કોઈ, દુજી કહે સુનારે બાઈ
બાલક ડારો સતરી માંહે, સાચો ટોણો એહી કહાંહે
ઈનકુ સીતરા કહો બતાઇ, તીજી બુડીયા બહોત હસાઈ
મે જાનુ સો કોઈના જીવનો, હમકા બાત તુમ સાચ માનો
નાંલાં અંચલાં પીછે આરો, ડેહલી ફોડ બાલકકુ કાઢો
કોદરી સેરભર તોલકે લીજે, વાકો નામ કોદરો દીજે
બુડો એક જો સીસ ધુનાંયો, વાંકે ડીલમે ભેરવ આયો
કાલી ઉનકા ડોર મંગાયો, વાકુ ભેરવ દાશ કહી બતલાયો
દર એશ તેડકે જો કહે સમજાઇ, નામ ફકીર કહોરે બાઈ
બાધી ગાંઠ ગદોમો દીજે, સબ પીરોકા સરનાં લીજે
જોગી એક તહાં ચલી આયો, મોરી ભભુત કો પરચો લેવો
કહા હમારા સુનકે લીજે, એકો નામ સદાસીવ દીજે
બ્રહામન સબ નગરકે આયે, લગન બરત કે નામ સુનાયે
પીપલ કેરો પાન મંગાયો, જગ જીવન નામ ઉનકો ગોરાયો
જાતે જરન મરન નહી હોઇ, દરબ માલ બહોત કુચ દેઇ
જનમ પત્રી લીખકે દીનાં, સાચ પત્રી માનહો લેના
જંત્ર મંત્ર લીખજ લાયે, કર તાવીજ ગલે બંધાયે
બજર બટુવા હાર બનાયે, એક સુપારી મોહી મંઢાયે
ભુજ પત્રમે જંત્ર બનાંયે, સાત ભાતકો રેસંમ મંગાયે
ગુગલ બાલ ધુપહી દીના, સોપહેરોયે ગલેમે લીના
ગ્રભ કાલ સબવો બીસરાં, એમરનકા જતન જો કીના
ઈનકે ફંદમે ફસોહે આયે, કોલ કીયો શો ગયે ભુલાયે
જુઠે જુઠ મીલે સબ કોઈ, ઈનશે કામ ઓરનશે નાંહી
એ સબ જુઠા પાખંડ સાજા, ઈનમે તેરા એકોના હોય કાજા

ઇતને [illegible] મીત્ર માહી, એ સબ મેરીકુ કુફર બાનો
જો બચાયા ચાહો કાલસે, તો ગુરૂ મીત્ર કરમાનો

કોન કોન કોલ સમજે કીયો, સો તો મુરખ બીસરી [illegible] ગાયો
ફીર બીકટ [illegible] ભાઈ, તબ તુમ કોન કરોગે ઉપાઈ
ઇતને સબ મીલ [illegible] ભાઈ, તામે તેરો કોન સહાઈ
જો તુમ સમજકે ચેતો નાહી, મનુખા જનમ બડે ભાગ પાઈ
જો ચેતો સમજકે વારો વારા, સત ગુરૂ સહાએ જીવ ઉબારા

દોહરા

કહે કબીર ચીત ચેતહો, આગે કરડા કાલ
આલ જંજાલ સબ છોડકે, પીછલા કોલ સંભાલ

એક જીવ લાગે બહુ થીવા, જુથ જુથ કર બાંટલીયા
કહા જીવકી કીઆ તકસીરા, સબ મીલ જડીયા જંજીરા
ગીયાન ધીયાન જીવ કે શે પાવે, ઇતના પીછે નીત ભમાવે
દેખો દીલમે ગીયાન બીચારા, કીસ બીધ ઉતરે ભવજલ પારા
કપત કુબુધી દુખમે ઝુલે, પેલી કોલ એસી મત ભુલે
એક દીન ફેર કરેગો ધાડો, મુસકે બાંધે જબ જમ વે ઠાડો
તુમ મતજાનો અંમર કાયા, એ દીશે સપનેકી માયા
આહી ચુક બુધી ભુલો મત કોઈ, સીમલ ફુલ જેસી તેરી દેહી
જેસે નીદમે સપનો આવે, જાગપડે તબ કછુએ ના પાવે
આયે તનકુ એસા દેખો ભાઈ, જુઠે જુઠ મીલેહે આએ
દીન ચાર હોઈ ચટકા દીખાવે, અંતકાલ ગરાસકુ ધાવે
કાલ જંજાલસે છુટા ચાયે, ગુરૂસે પ્રીત કરોરે ભાયે
સત ગુરૂ એસી જુગત બતાવે, જાસે જીવ નેમ [illegible] પાવે
અબ સુંનહો જીવ બુઝકી બાતા, જનમ ગુમાસે કરત કુઘાતા
અબ [illegible] સબહિ સુનાવુ, જાકા [illegible] પર દેખલાવુ
એક બરસ [illegible] ગુમાયો, [illegible] રમમેં જનાંસ ગોમાયો

ઉખલી જીભ બેન મુખે બોલે, માત પીતા હરખે તબ બોલે
આલ જંજાલ બોલ બકાવે, જું જું હરખ હીયે નહી આવે
થડી કરેઓ ખડા રહાવે, બાહેર ભીતર દોડી આવે
કંન ચંન ઘુઘરી તબ ઘડાવે, રેસમ ખેરી દોર પેચેરાવે
સુના રૂપાં બોહોત પેહેરાવે, હીરા મોતી લુબ લુબાવે
બાલક સંગ ખેલનંકુ જાવે, નાચત કુદત ઘરકુ આવે
મનમે આનંદ કરે ચલાઈ, દીન દીન તેજ સવાઈ હોઈ
ઓ સંકટકે દીન ચીત નહી આવે, કીનકુ નીંદે કીનકુ બખાને
દોવા દસ બરસકી ભઈ જબ, અનંત વાંચે કરૂનર કહી જબ
પરગટો કામ કાયાકે ભીતર, સુથ બીચાર આને મન અંત્ર
હુવો અંધ બહોત અહંકારા, નીરખે ત્રીયા ઘર ઘર દુવારા
પડવે વાહા આન મીલાવે, જોર કરેતો પકડ મંગાવે
નગ્રકે લોકકુ બહોત સતાવે, નાહી કહેતો તોફાન લગાવે
હુવા અંધ વોહી તન ડોલાવે, જોરે સબદ ગ્રભમે બોલે
આખીન માહી બરશે લોહી, ગીયાન ધીયાનકો સુધી ના હોઇ
હરી ચરચાકે નીકટ નહી જાઈ, હસી મસકરી સુની સુખ પાઇ
હરી ચરચા કોઈ આન સુનાવે, જાકે સુને બોહોત દુખ પાવે
જુઠી બાત કરે લબડાઇ, તાપે હેત કરે બાંધે મીંત્રાઈ

દોહરા

એમન ગરભમે ભુલ ગયો, દેખ માયાકો સુંદર કી લોલ
કેહેત કબીર ચીત ચેતહો, અબ સંભાલ પીછુલા કોલ

ઈંદ્રસમાન મંન માને ચીંતા, માયા રૂપ ફીરે મન મસ્તા
અંવં પ્રગટો અંત્ર માંહી, ગુરૂ ગમ સ્બદ બીચારે નાહી
કામ અંત્ર હુવો જબ કરી સગાઈ, પેહેલે પ્રણો એક લુગાઈ
ફીર બીખ રસ ઉપજો ભારી, પુની પ્રણો મન માની નારી
મહા અંધ પ્રગટો મન માહી, એક પલક સંગ છોડે નાહી
ખીજમત દાર સાહેલીયા ઘણી, કહી લોફાન કહી રાજા તણી
નવ નવ ખડકા મેહેલ બનાયા, સુંન્નાં ખેરા કલસ ચઢાયા

મોગરા પુસ્પકા અંતર મંગાયા, ફુલન કેરી શેજ બીછાયા
ફાલગ બરનું એ બીસતારા, માયા ચરીત્રકો અંત ન પારા ।
તબ સમજેગા મનકી પુદ્દી, આવેગા જંમ કરેગા કુદ્દી
કાહાં કહીએ તપકેકા બીસતારા, તપકે બોચે સબ સંસારા
નીતકી ત્રીઆ નીત મન જોગા, ખાન પાન ઓર ખટરસ ભોગા
નૈનામે બીખ ઓરના સુઝે, ભેરવ ભુત સીતલાઇ પુંજે
નરનારી સબ કોલ કર આવે, બાહેર નીકસે ફીર ફેલ મચાવે
સત ગુરૂ જીવ ચેતાવનં પધારે, ફીર ફરમાને સતગુરૂ જો આયે
અલીદાસ ધોબી સમુ ઝાયે, ઓવર કીતેક જીવ સમુઝાયે
ફીરત ફીરત પાટણુ ચલી આયે, સતગુરૂ પધારે પાટણુ ગાવે
જગ જીવન રાવ બસૈ તોઠાવે, નહી માને રાજા ભગતી નાહી બીચારે
દેખ હસે ભગતકુ બે બાવરા, ભગતારૂપ સબ સેહેર નીહારા
કોઇના માને સબદ હમારા, જબ હમં મનમે કીન બીચારા
કેસે માને રાજા સબદ હમારા, જાવુ બાગમે આસન ડારા
ગુપત રહો કોઇ જાના ના ચીના, દોવા દો બરસસે તેહી બાગ સુકાના
સુંકે કાસ્ત જો ભયા પુરાંના, ચાર કોસ તક બાગંથા લંબાના
તીન કોસ તાંહા હૈ પોહોલાઇ, ચાર તલાવ પડે સુખાઇ
બાવડી વાવ અંઠયાસી હૈ, અંદર નદ્દી દો લગીહે
કુવા માહે સાઠ પડેહે, સરબ જનાવર માહી રેહતહે
નાલા ખોલોકી ભંયકર ઝાડી, હરણી રીછકો ગનતી નાહી
પ્રબત સમાન બાગકુ જાનો, જો કોઇ જાવે તો દીલ ઘભરાનો
ફીર જીવતો આવે નાહી, બડે લાગ જો તન મીલાની
માસ જેઠ ઓર ગુરૂ વારા, સતગુરૂ ઠારે બાગમો ઝારા
જો દીન બાગમે ધરે પાવ ચરન ધારા, સુખે રૂખ હરીયાલા ભયા સારા
પોહોડે લોક હુવે સબ જાગે, સબ મીલ હરીયો દેખો આગે

પંચ બચન.

જાયે માલીકુ દીનાં બધાઇ, જાગોહે ભાએગ તુમરે ભાઇ
દેખો બાગ જાએ ઇનબારા, ફલ પુલ કીઅંત નહી પારા
દોડે માલી બાગમે ગઇઆ, બાગ દેખ મન ચકી રીત ભયા

પુલન છાબ ભરીદો ચારી, નાહાના બીંધકી પુલ અપારી
ભાત ભાતકો મેવો લાયો, તતકાલ દરબારે ગયો
માલી સબ મીલ ધરી છાબ હીરલા, રાજા પુંછની કરી તંતકાલા
કોન દેસસે માલી આએ, મેવા અનોપમ કાંસે લાયે
કોન રાવ હમકા દે મેજબાની, એ ભલ પાલીહે પ્રીત પુરાની

માલી બચંન

મહારાજા મોહેદેવ બધાઈ, અપનો બાગકો મેવાહે ભાઇ
નવ લખો બાગ હરીયા ભયાહે, ફુલ પુલોહે અતી બંસત મે આએ
સુનકે રાજા અતી આનંદ ભયોહે, લાખ છાબ પચા માલીકુ દીયોહે
ચલેહે રાજા બાગમો ઝારી, સબ ઉઠી ચલી પરજા સારી
કહો વજીર એ કોન બીચારા, મોહે સમઝાવે બાગકા બીસથારા

વજીર બચંન

નગ્ર માહેકે જોસી બોલાવો, પત્ર પોથી યા બતલાવો
સબહી મીલ દીન આસીસા, માહારાજા જીવો કોટ વરીસા
કોરડો બાગ સુંકાથા આગે, કીસબીધ હરીયા હુંવાહે બાગે
તબહી જો તીક ઊતર દીઓહે, તુંમરે પુંન પ્રતાપ સે બાગ હરીઓ ભઓહે

રાજા બચંન

રાજા કહે તુમ લબારી આયે, કાહેકુ મોહે દેવ બડાયે
બારે બરસ ધરમ હમ કીનહા, તબ નહી બાગ હરીયા ભઓહો
પોથી પંડીત સે લેહુ છીનાઈ, જુઠીબાત કરી લબ રાઈ
મુલક માહે રાખુ નાહી, જુઠે જુઠ મોહે દેવો બડાઈ
સબ બરામંનં કુ કુરમં જાનો, કોઈ બરામન કા કહા ન માનો

ડોકરો બરાહ્મન બચંન

ઘરડો બરામ્ન મંન બેદ બીચારા, ફીર રાજા શે સબદ ઓચારા
રાજા કંહુ સો લો તુમ માની, લગન તંતકી એસી કેહની
કોઈ માહા પુરૂસ બાગમે આએ સુંકીતા, એકો!એ નર હોયે મહા પુનીતા
શોજો બાગ પાંત કર હરીયો, શોજત રાજા બાગમે ફીરયો
બેઠે આપજો ધીયાંન લગાઈ, સકલ નગ્રકી પરજા આઈ .
કરીડંડ વંરત પર કરમા કીના, સીસ કવલ ચરનુ ચીતદીના

રાજા બચંન

રાજા કહે ધંન મોરે ભાગ્યેગ, દરસંન પાયે બખત અમર આયે
આલસ વા ઘર ગંગા આઈ, મીટ ગઈ તબ સીત લાઈ

સતગુરૂ બચંન

જબ રાજાશે સબદ પોકારી, સુનો રાજા એક બાત હમારી
હમ્ સીર ભાર ચઢાઓ ભઇ, કાહેકુ મોહે દેવો બડાઈ
અછા બાગ ઉતમ હમ ચીનાં, જાશે બાગમે આસન હમં કીના
તેરો પુન પુલો હેરે રાઈ, તાસે બાગ ભઆ હરીઆઈ

રાજા બચંન

રાજા કહે સુનો ગુરૂ દેવા, પુંન ધરમ કો સૂનો ગુરૂ ભેવા
સુંકા બાગ જબ બીપ્રે પુછાયે, કહો બીપ્રે કરીએ કોન ઉપાયૈ
બીપ્રે કહે તુમ પુન કરો રાયે, દાન દેહો બીપ્રે કેતાયે
હોમ કીએ હૈ બાગમો જાએ, બાગમે શેહંત્ર બીપ્રે જમાએ
સાતશે શેસત્ર સાધુકુ રશોઇ દીના, ઉનંકા હમ ચરનામત લીના
રૂખ રૂંમ કે પેડ સીચાએ, એકબી રૂખ નાહી હરીયા ભએ
તીરથ તીરથ કે જલ મંગાએ, સબ રૂખન કે પેડ સીચાએ
પાચ સે જોગી કુ રશોઈ દીલાએ શેસત્ર સનયાસી જમવાએ
શેસત્ર ડીગમર દરવેસ જતા ધારી, એસા ધરમ કીયા બડા ભારી
એકુ હરી હુઈ નાહી ડારી, પીછે બાગકી આસા છોરી
કોઈના આવે બાગકે પાસા, દોવા દસ બરસ ભએ બાગ સુકાથા
સુકે કાસ્ત જો ભએ પુરાંના, તામે સમરથ ગુરૂ પગઢાના
હરીઓ હુવો સબ બાગ ઢાએ, રાજા કહે દયા ગુરૂ કીએ
મોકુ મુંગત દાન ગુરૂ દીજે, ગુરૂ અપનો કર રાખ લીજે
મોકુ ચરન કવલ કીઆસા, મોકુ ચરને રાખે પાસા

સત ગુરૂ બચન

તુમને અબ ભુલાનો ભાઇ, કોલ કીએશો ગએ ભુલાઈ
અબ બાસા કાંહાં બાચા દીના, બાહાર નીકશે કરમ કાહા ચીના
તોકુ રાજા ઇહા સુઝા નાહી, ફસા માહ જાલકે માહી

આવેગા જમ' દશો દુવાશ ઘેરી, જબ તોહી બાદ્દ કરેગા કુઢી
સાચ દેખ મન બુઝકર ભાઈ, ઇનમે તેરો કોઇહોઈ ઉપાઈ
ઉસ બીરીયાકા કહો બીચારા, જબ તુમથે ગ્રભ મુઝારા
કાહા કહુ બાચા બ'ધાઈ, બાહેર નીકશે એ ફેલ મચાઇ
સબ જીવનશે કહા પુકારાં, કોઇના માને કહા હમારા

રાજા બચન

અબ સમર'થ ગુરૂ બાહે સમાએ, મોકુ જમશે લેહો છુડાએ
સબહી ધુ'ના બકસ કરલીજે, દુબત દેખ ઉબાર કર લીજે
શેન કરી પાલખી મ'ગાઇ, લે સતગુરૂકુ માહે બેઠાઇ
પાએ ઉપાડે ખાંધે પરલીની, તબહી મેહલમે પીયાના દીના
સત ગુરૂકુ મેહેલમે લે આએ, સબરાની કુ બેગ બોલાએ
તુમકુ દરસન દીનોંહે આની, ધન' ધન' ભાએગ તુમારો રાની
રાજા કહે સીર નમાઈ, મે રહું તોરે ચરન લપટાઈ
કહો સતગુરૂ મોરે જીવકા કાજા, દયા કરીલે આવો સાજા
મેતો સરના લેવુ તુ'મારા, દયા કરો દુખ ભજન હારા

સતગુરૂ બચન

હોરાજા કેશે ચલો હો લોક દરબારા, મે નાહી દેખુ સો મત તુમારા
કોટન ગયાન કરો અપારા, બીના સતગુરૂ નાહી જીવ ઉબારા
કોટન કોટ તીરથ કરી આવો, કોટન કોટ ગ્રથ પડાવો
કોટન કોટ ધ્રીયાન સમાનો, કોટન કોટ ગયાન બીલ સાનો
બીના નામ નહી છુટે જમકી ખાની, જેસી લગન ચ'દર ચકોરકી હોની
ચ'દ્ર સનેઇ જેસા ચ'દ્ર ગ્રીત લાઈ, એસી લગન ગુરૂ શીખકી હોઈ
ધરમરાએ સીર પાવ' ધરે શોહી, તુમતો હો મોટે માહા રાજાજી
કેશે છાંડો કુલ મરજાદા, કેશે છાંડો કામની સુધા
કેશે છાંડો ભવર તુરગા, કેશે છાંડો દરવ ભ'ડારા
કેશે છાંડો કુલપરી વારા, સભા બેઠ કર હો બીસતારા
કુ'વર મીલ બેઠે શ'ગાતા, એ શબ રાજા તુમકો આસ્થા
હમ કથે રાજા રાજ છોડ આશા, જો કોઈ છોડે ઈતની બાતા

સૌ કે જીવ ચલે હમારી શાથા, જો કોઇ છોડે ઈતની આશા
શોજન ચલે પુરશ કે પાશા, ભગતી કઠીન કરના ખાશા
કાહેકુ હીરશ કરત હૈરાએ, ઘરમે બેઠે ખુશ મનાએ

રાજા બચન

તબહી રાવ કહે કરજોરી, સુનો શમરથ ગુરૂ બીનતી મૌરી
શબહી નગ્રકે ભી હુક બોલાયો, તુમ ઉભે શબ માલ લુટાયો
તુમતો કહો બારલ બાસા, મેતો છાંડુ દેહકી આસા
અમરન બચન પીયા વો જાની, હસ ઉબાર કરો મન માની
નગર કોટ છાંડુ ગડ આસા, સદા રહુ ગુરૂ ચરન નીવાસા
દયા કરો ગુરૂ સૌજ મંગાવુ, હુકમ કરોતો શીસ ચઢાવુ
અંગમે ઉઠી હરખે મન મોરા, થકીત ભએ જેસે ચંદ્ર ચકોરા
કસની દેહોસો સોસુ સરીરા, તો પુન પરત ના છાડુ તેરા

સતગુરૂ બચન

જબ સતગુરૂ મુખસે સબદ ઉચારા, અબ આરતી કો હોયે બીસતાર
ચાર જુંગકી શૌજ મંગાવુ, તીન ખા તોર એ જલ અર પાવો
રાજા ભ્રભ નીવારો તોરા, ભાવ ભગત શે કરૂ ની હોરા
ધન શંપત કા હમારે નહી કાજા, ભાવ ભગત હમ ચાહે રાજા

રાજા બચન

દયા કરો તૌજ મંગાવુ, હુકમ હોવો શો આન ચઢાવુ
મેહુંજીવ મતકા ભુરા, નહી દેખા ચોકા બીશતારા
શત ગુરૂ કહો લેવુ શોહી, ચોકા જુગત બતાવો મોહી
કરો શત ગુરૂ ચોકા બીશથારા, જમશે જીવ કરો નીવારા

સતગુરૂ બચન

ચાર જુગકી શૌજ મંગાવો, ચારશો પાન મંગાવો
સવા ચાર શેર માહા કંદ મંગાવો, ચાર માલા ચાર ટોપી લાવો
ચાર કટોરી ચાર થાલી મંગાવો, આંઠ શૌ નારીઅલ લે આવો
સત ગુરૂકુ આન ચઢાવો, સરબ શજ આગે ધર લાવો

રાજા બચન

મેહુ જીવ મતકા ભુરા, ચરન ટેક ગુરૂ કરૂ ની હોરા
મેહુ અકરમી કરમ ભહુ કીના, કેશે કરમ હોએ છુટાના
જાશે શતગુરૂ કહો બીચારે, કહો એ જીવ કંહા લે જાએ
કોન ઠોર જીવ જાએ બેઠા રોહે, શત જુગમે શત શુક્રીત રહે
જાયૈગે હુમે શબ પરવારી, મીશરી ગવાલ ઓર ધાંરી
દુવા દશ હુશલે લોક સીધાવી, બોહો તર જીવ પ્રવાના પાઈ
દુવા દશ પોહોચે હતેજો મંદીરા, દુવા દશ પોહોચે પુરશ હજુરા
ઓર જીવ હશ દ્વીપ જાવોરે, ત્રેહ તામે પુરશ મુનીદ્ર નામે
નગ્ર અંજો ધામો ધરીઓ પાવુ, બીપ્ર એક મંધુકર નાઉ
ચાર હજાર લોક હંન્શ લે ધારે પાઉ, કરે રૂશ બીલાશ લે લેહરાઉ
પોહુચે માહા પુરસ દરબારા, ઓર હંન્સ દ્વીપમે ગયે દુવારા
અપની અંપની દેહુ બનેવો, દુવા પુરંમે કુરૂ નામ કહાવો
દર ભંગામે ગએ પાંઉ ધારા, રાજા નરહર ભોજાકા કીના ઉબારા
જીવ સાતસે લે ભીડો ભવપારી, ચદર બીરજે ઘર ઇંદ્રમતી નારી
સાંકુટ રાજાકો લીનો ઉબારી, કીતેક હંસ લગાઆ પારી
ગીનતે ગીનતે આવે નાહી સેહા, જુગન જુગન ભવ સતગુરૂ આવા
સોઈ ગુરૂ સમઝે તાહી લોક પઢાયે, મેતો આયા જીવકે કાજે
જબ જીવ દેખે ઈતની લાજા, ઈતની બાત કહી સમઝાયા
દ્વીલ રાજાકે પ્રતીત આયા, જબ સતગુરૂને ભેદ બતાયા

રાજા બચન

ધનં ભાંગ મોહે મીલો ગોસાઈ, અપનો જાનકે મોહે દોમુક તાઈ
હુસ રાજા મોહે દરસન દીના, જનમ ઓધાર ન મૌ અંધકુ દીના
રાજા એસી ઢોંડી પીટવાઈ, સબ પરજા કુ લેહો બોલાઈ
રાજા સત ગુરૂકા ચરનાં લેહ, અમર લોકકુ પીયાનો દેહૈ
જો કોઈ જનમ કો કરો નીહારો, તુરત ચલો મત વાર ન લગારો
જોગી જોસી તુરત રલેયાવો, ચોરાસી કા ત્રાસ મીટાવો
ઓર નગર કી પરજા ઉમંગી, સો સબ હો એ રાજાકે કે સંગી
ચંદન કાંસ્ટ સી ઘાસન કીના, ચોકા પુર કલસ ધર દીના
સત ગુરૂ સબદ ઓચાર કે લીના, જુગત સાજ ગાદ્દી પગ દીના
સબ રાનીકુ બેગ બોલાવો, જાવ પ્રતક નરીઅર લાવો

રાનીઓકે નામ

જૈસ્ઠ રાની ચંદ્રાવતી, હંસ રૂપ હસકી ગતી
દુજી રાનીહે મન જુગતી, નરભે હોએ કરે ગુરૂ ભગતી
તીજી રાની હે મન પોઈ, જલ કારન માને સબ કોઇ
ચોથી રાની હે ભાન મતી, જીનકુ જાને જીવતી સતી
પાંચમી રાની હે ધનબાઈ, કલાવંત હોડી આગે આઈ
છઠ્ઠી રાની પ્રાન પીયારી, એ જેસા હો કુલ લાજા બીઆરી
સાતમી રાની હે સત ભામા, નરભે હોઈ જપે ગુરૂ નામા
આંઠમી રાની અનંદ કલાહે રાની, ગુરૂ ઓધારન હીરદામે આંની
નવમી રાની હે રંગી રૂપા, તાકીક રા રાવ નહી લોપા
દશમી રાની હે દશ દાહે કાયા, સબ રાની મે સોહે નાયકા
અંગીયા સારી ગુલાબ ખુવાસા, સંબદ પ્રતીત સંબદ કી આસા
બારમી રાની હંસમતી, હસકા રૂપ હસ કી ગતી

દોહરા

સબ રાંની બીનતી કરે, ગુરૂ સમરથ પુરો આસ
લખ ચોરાસીસે લેહો ઉબારી, સદા રહુ ગુરૂ ચરન કે પાસ

રાજા બચન

રાજા એ સરીદાર પઠાએ, જાવો કુંવરકુ લીઓ બોલાયે

સરીદાન બચન

સરીદાર કહોસુનો કરજોરી, મહા કુંવર શુનો બીનતી મોરી
રાજા શત ગુરૂકે ચરને જાયે, તા કારન તુમકુ બેગ બોલાયે

કુંવર બચન

કુંવર કહે તુમ કહો બીચારા, પીર ગુરૂાંકરે જાકો કહાં અધી કારા
આગુતો હમ ગુરૂ કીના, મહા પ્રશાદ ચરના ઓત લીના
જીનકે શાથહે બહોતેક ચેલા, હાથી ઘોરા પાલખી વેલા
એશા ગુરૂ હમ કીના બીચારી, દુધા ધારી આપ બહારી
એક બાત કહો શચ બબેખો, કોન રૂપ ગુરૂકા દેખો

સરીદાર બચન

હુમ મત હીન કછુ નાહી જાને, નીહચે આયે પુરશ પુરાને
એશા રૂપ કીસીકા નાહી દેખા, શુરીનર મુની બ્રમ મહેશા
કહા કહુમે રૂપ બનાયે, તુમ દેખો તો દીલ પતીત આયે
કુંવર છરીદારકી હુઇ બાતા, શુનકે બાત ચલેહે શાંથા
હશ રૂપ હૈ ચારૂ ભાઈ ઉમંગ ઉઠીહે હીરદે માહી
ઝાંહા શત ગુરૂ આશાન કીના, કુંવર ચારો જાએ દરશન લીના

કુંવરકે નામ

બડો કુંવર હે શુરજ ભાન, ગુરૂ આધારન હીરદેમે આન
દુજો કુંવર ઇંદ્ર મન દાશા, શબદ પ્રતીત મુકતકી આશા
તીજો કુંવર હે ચંત્ર ભુંજ કુંવરે, મુગતી રૂપ હેત સીશ ઉતારે
ચોથો કુંવર ઇંદ્ર ભાન દાશા, જીને છાડીતનં મનં કી આશા

દોહરા

કુંવર ચાર જુગ બંધાયકે, આયે શતગુરૂ પાશ
ઐા ગુરૂ ચોરાસીશે ઉબારીઓ, શદા રહું ગુરૂતુમ પાશ

ચાર કુંવર ધરે ગુરૂ પાયે, તનં મનં સે ઉન પ્રીત લગાયે
ગજ મુકતા હલ ચોકા પુરાઈ, ચંદન પુસ્પ ભારે ભરાઈ
નારી ઓર મૌર કે માલુમ કોના, લખી પર વાના શબન કો દીના
ચાર હજાર શાતશો બાંવન, ઇતને હંશ ભયેમનં ભોવનં
તનં મનં ધનશે બદલા કીના, ચીરકે શાટે સાહેબ લીના
અબતો ભઈ ભનજકી બેરા, કરો નીછાવર મીટે ગ્રભ બસેરા

સતગુરૂ બચન

જો કછુ ઉમંગ હોઈ દીલમાહી, હીરા મોટી લાવો જુહારી
અછે વરખ પાંગ ઓર થારી, શોના રૂપા બશત્ર અનં પુજારી
શપેત પરવાના ધરો તુમ શાજા, પઈસો કૌવડી નઈતો શુપારી લાજા
કરો નીછાવર આરતી કીજે, શૌને હાથ આરતી મૌરીના કીજે

શોનો હાથ આગે કોઈ આવે, સોહી કામ શોઈ નરશે નાહોવે
હસ્ત પાએ મુખ ઉપર ફેરે, રોગ દુખ ભુખ દેખે નારે
હસ્ત પાએકે અંગ લગાઈ, અશખ જનમકે કરમ મીત જાઈ
કરની છાવર ચોકા માહી, ઉશ હશનકી ધન કમાઈ
તેરી રાવ ભલી બનં આઈ, તે શ્રભ બાશકી કોલ નીભાઈ

દોહરા

શ્રભ લોક ચુકે નાહી, શો શમરથ કે દાશ
ચોરાસી શે ભરમે નાહી, કરહે પ્રેમ બીલાશ

રાજા બચન

રાજા કહે દોકર જોરી, શમરથ શુનો એક બીનંતી મોરો
માહા કરમ કીઓહો પ્રાની, કેશે કરમને હા શુટાની
કેશે કરમકા હોએ નવેરા, ભાગ ચલેહે કોન દુવારા
કેશે કીયા કરમ મીત જાઈ, કેશે હન્શા હોઈ શફાઈ
કરમ ધરમ કરે શંશારા, તીરથે વરજો ખટ કરમ અપારા
તોહુ પણ કરમ દુરના હોએ, કરમ ધરમ ભુગતાવે દોએ
તુમ કબી નહી કરમી હોઈ, તબહી હન્શા લોક સીધાઈ
કોન કરમશે કરે નીઆરા, કેશે ઉતરો ભવજલ પારા
કોન જુગતશે કરમ મીટ જાઈ, મેદેખુ તબ દીલમે પતીત આએ

સતગુરૂ બચન

જબ શમરથ મુખ શબદ પુકારા, કરમ કાતજો હંશા ઉબારા
અશંખ અશંખ જનમકે ક્રમ સીરહોઈ, પાન પાનશે કરમ કટજાઈ
પાન એકોત્ર પાવે જો કોઈ, માહા અધોર પ્રાસીત મીટ જાઈ
જોજીવ દરશન હમારા પાવે, માશ પંખમે જોગજ મીલાવે
બીના પાન નાહી ક્રમકટ જાએ, કોટન જોગ શમાદ લગાએ
રેખા ગુંજ બીચારે જાની, બીના ગુંજ કરે જીવકી હાની
જુગ શેત્રીશે હંશ ઉબારા, શબહી કરમ હોએ નીવારા
જુગકી રેખાશે શપત કર પશારા, છંત્ર મુનીશે ઉતરે પારા

જોકોઈ બાલક થીરન હોઈ, ગુંજબરન પાન જુગતશે દેઈ
પાન પરખા શેદ લખાઉ, તોકુ રાજા જુગત બતાવું
જોકોઈ હુંન્શા ધરઆવે દેહી, તાકો પાન છત્ર મુની દેહી
શંકટમે દેવુ હોએ હલકા, શંકટ દુર હોએ તાકા
સીખધરો તુમ જુગ ભરાહે, તાકી કાયા પારશ હોએ
ચુંબક પાન મૌહમે ભાઇ, એહી ગતી બીરલે હુંન્શા પાઈ
નોમો પાન હુંન્શ જો પાવે, પુરશ હજુર વોહી હુંન્શ રહાવે
નવ અંગ હુંશ નવ અંગ પાના, જાનતહે કોઈ હુંશ શુજાના
જેશાહે જુંગ જેસાહે પાના, શબહી કરમ હોવે છમાના
લગન જમુની હાથ આવે, લગન જમુની કોઈ હુંન્શા પાવે
નીરભે લોક હમારે આવે, લગન જમુની બશતુ પાવે
માનો રાજા શબદ કહાવે, ગુરૂ સીખ એક જુગત જો આવે
પારશ હોઈ પાન શત્ર મુની પાએ, પાન એકોત્ર કોઈ હુંન્શ પાએ
ધરમા રાએ નમાવે માથા, શુરત ધરે ઘર હુંન્શા પોચ્યા

રાજા બચન

જબ શત ગુરૂશે બીનતી કરાઇ, લગન જમુની ગુરૂ દેહો બતાઈ
લગન જમુની હુંન્શા પાવે તબ ગુરૂશે લવ લગાએ
કેશે ચરના અમરીત લેવો, તાકા બરન ખોલ મુજે કેહવો
કોવન બસતુ તાંહા લે આવે, કોન જન હાથ ગુરૂ આવે ધરાવે
વાકા ભેદ ગુરૂ કહો શમજાઇ, કાંહા હુંન્શા જાએ શમાઇ
કેશે પાવે લોક નીવાશા, કહો કોન દેશહે દેહ ધરાવે હુંન્શા
કોન બરનવાદેશ કા હોઈ, કોન દેહશે હુંન્શા રહાઈ
કોન દેહમાહા સુરતી લગાવે, કેસે દરસન માહા પુરસકા પાવે
વો હુંન્સાકા દેહ કોન બનાઓ, સકલભેધ ગુરૂ મોહે બતાવો

સતગુરૂ બચન

જબ રાજાને દીલ નીરભે ઠાની, સીખ બીના નાહી કહું ઈધાની
તો સુન રાજા કહું પુકારા, સીખ બીન ઉપજે નઈ ગીયાનભંડારા
મુલ વસતુજો માંગે કોઈ, સોહી લોકકુ દેહુ બતાઈ

સોઈ સીસથ ગુરૂ બસકર લીજે, તન મન ધન નીસાવર કીજે
સોઇ હન્સા અપની દેહ પાવે, જુગત સાંધ પાન વો પાવે
સોહી જીવ ગુરૂકી ભગતી કરાવે, પાન પાન સબ લોકહી ચાવે
જાહાકી નીરમલ દેહ બને ભાઇ, વામે હન્સા જાયે સમાઈ
સોહી બસતુ પીંડ પોહોચાવે, સોઈ હન્સ લે લોક સીધાવે
જાકોજીવ નીરમલ હોયે, સીખ બીના નાહી પાવે કોયે
તન મન ધન પર લોભના લગાવે, સોજીવ લગન જમુની પાવે

રાજા બચન

રાજાકે મન હરખા અપારા, મોકુ સીખ કરો હરબારા
કુંવર કહે બીલમ નહી કીજે, સીખ કરો નઇતો સીસ ઉતાર લીજે
રાનીકે મન બોહોત અનંદા, કોટન કોટ ઉગે રવી ચંદા
તન મનસે હમકરે ગુરૂ સેવા, હમકા સીખ કરો ગુરૂ દેવા
અંત્ર બાત સબ દેહો બતાઈ, જેસી સીપ મોતીકુ ચાઈ

સતગુરૂ બચન

કરની કઠીન સચકર માનો, કરની કી બાત તુમ સચકર જાનો
કઠીન કરની ટલે નહી ભાઈ, તાકોજીવ બહોત દુખ પાઇ
સીસ્ય હોયે જબ કોલ બંધાયે, તન મન ધન વો આન ચઢાવે
કીયો કોલ નીભાવે નાહી, તાકી કીસ બીધ હોવે ભલાઈ
તન મન ચઢાવે વોહી સુખ પાવે, આખર ધન જોબન બહેજાવે
કોલ કીયોસો ગયે ભુલાયે, જબ સુવાસ અટકેગા તબ બન નહીઆવે
કીયે કોલકુ દીયે ટાલા, જબ જીવ કસ્ટ પાને લાગા
સોજીવ દુખી દેહસે પાવે, તાકી કાયા રોગી હોવે
ગુરૂકુ દોસ દેહો મત કોઈ, મન ચુરાનેકી સજાવો પાઈ
સોજીવ કભીના ઉતરે પારા, જો કરે ગુરૂસે દ્વેસ અપારા
અન ધન કી કીસે ઉછીત નાહી, સતગુરૂ વાકુ હોવે સહાઈ
દીન દીન વાકી બંડત કમાઈ, સાહેબ મેજો ધયાન લગાઈ
જો કોઈ દો વસતુ સેવે, તન સેવેકે ધન સેવે
જો કોઈ સીસ્ય એ ચાલ ચાલે, ફીર ગુરૂ સીર દોસ ના દીજે

સેહેલ ભગતી કરો તુમ ભાઇ, સીસ્ય હોયે ફીર કહાં જાઈ
સેહેલ ભગતી કરો રાજાજી, કઠન ભગતીકી રાહ બાકી
કઠીન ખાંડાકી ધાર ઠરાઈ, સેહલ ભગતી કરો તુમ રાઈ
શેજ સુખ ચેન આંન દસે રીજે, સુલી ઉપર ઘર નઇ કીજે

રાજા બચન

અબ કરની કઠન સેહેલ કર જાનુ, તન મન ધનકા લોભ નઇ આનુ
મુજકુ સીખ અબ દેવો ગોસાંઈ, કોલ કરૂસો ચુકુ નાંઈ
જો હમ કોલ ચુક જાવે, હમારી હમ ભરે કમાયે
કોલ ચુકેસો મુંઢ ગવારા, વગર સવારથ જનંમ ખુવારા
રાંક હાથ રતનંજો આવે, કોડી બદલે કીયુ ગમાવે
ઓ સત ગુરૂ કહો બીચારા, ચુકે કોલ જીવનકા કોન હેવાલા
ફીર કેસે વોજીવં ફીર સુખ પાવે, કેસે વોજીવ ફીર બચન પાવે
કેસે નીરધનકે ધનહોઇ, કેસે રોગી નીરમલ દેહી હોઈ
સોતુમ કહો મુજે ભેદ દેવો, સીખ હોઈ લગન જમુના લેવો
સીખ હોએ બધુ ગુરૂ પાયા, નઇતો મેરી તજહું કાયા

દોહરા

ચરન બાધ કર જોરકે, સતગુરૂ સુનો પુકાર
લગન જમુની જબ મીલે, તબ મે લેવુ આહાર

સતગુરૂ બચન

એસે મન બસ કસ્ટ કરોઈ, સીખ કરૂ મુલ દેહુ બતાઇ
પાંન પાંન હી કોલ પર આવે, સોહી પાનમે કોલ સમાવે
પાંન પાવે તંત નાહી છુપાવે, જો હોવે તન પાંન ફીર પાવે
ધનકે કાજ જો જીવ દુખ પાવે, શોજીવ પાન શોસત્ર પાવે
જો સુરતા બાંધ પાન જો પાવે, અન ધનકા ફેર ટોટાની આવે
ગુંજ બરન શે રોગ મીટાવે, શો જીવ કાઆ કેશે સુખ પાવે
સુક રીત નામ શે પાવે પાના, સબહી રોગ હોયે છી માના
સતગુરૂ કહે સીધા સન મંગાવો, સબહી જીવ તુમ મીલકર આવો

સવા શો પાન પ્રતેકા જીવ લે આવો, સવા શેર માહા કંદ મંગાવો
કપડા વસત્ર ધાત મંગાવો, નવા પીતલકા બરતન મંગાવો
સુંના રૂંપા મોતી હીરા, જેસા રૂપ બને સરીરા
જેસા બને વેસા લે આવો, જેસા હન્સા બને એસા બનાવો
ઇતના તુમશે ના બની આવે, તાશે હમ રહુ ગયે ઠરાયે
ગરવ નામ આ પ્રથી હોયે, શો નામ પ્રથી કાયા હોએ
જાકે ચલે અંગ્રકી ધારા, અંગ્ર પાસ જાહા હોયે પારા
પાન સંગ સબ દેહ પોચાયે, લોકહી જાત બાર નહી લાગે
જબ રાજાને સૈઈજા મંગાવા, લે આન સતગુરૂકુ બેઠાવા
જર સુવરન કા કપડા મંગાવા, સો સતગુરૂ કે ચરન સી લાવા
જબ સતગુરૂ પાન કર લીના, જેશો જીવ તેશો પાન દીના
તન મન ધન જો અરપન કીના, સીખ હોયેકે સબ બસતુ લીના
ફીર રાજાશે સબદ સુનાઇ, જો તુમ બસતુ પાયે ભાઈ
હમારા સબદ હીરદેમે રાખો રાઈ, ગ્રહે બસતુ તુમકુ હોવે સહાઇ
જો તુમ હમારા કોલ ભુલાવે, તો તુમ રાવ બોહોત દુખ પાવે
જો જીવ બચન કોલ પર ચાલે, ધન સપત ઓર સુખ નેહાલે

દોહરા

સીખ હોયે મગન ભયે, અપનો સવારથ શોય
કીયે કોલ નીભાયે નહી, સુખ કાહાંશે હોયે

રાજા બચન

રાંજા ઉઠ ચરન સીસ નમાઇ, તુમ બીન કેશે રહુ ગોસાઇ
મુજકુ ચાહે દેહો લોક પઠાએ, ચાહેતો રખો ચરનમે લપટાયે
છીન છીન રાવ નમાવે માથા, તુમ બીન કેશે રહુ ગુરૂ દાતા
ધીરે ધીરે સબ જીવ દીયે ચેતાયે, સબહી હન્સ તબ ખબર પાયે
સતગુરૂ આંપ ચલેગે ભાઇ, સબી હન્સ હમ સંગ હો જાઈ

તુમ બીન સતગુરૂ કેશે રહાવે, જલ બીન મછી તીયુ તડ ફાવે
હમ નીત આનંદ કર દરસન તુમારા, હમકો ના છોડો સામી મોરા

સતગુરૂ બચન

કાહેકુ હઠ કરતહો રાયે, સબહી હન્સ સુનો ચીતલાઈ
દેહી થરી કરો સુખ બાસા, રોજ રાખો નીજનાંમકી આસા
ઘરમે રહો કુલ ધરમની ભાવો, જેશે સાચે ભગત કહાવો

સબ હન્સ બચન

માત પીતા ત્રીયા નાહી ચાહુ, સુત નાતીશે નહી ચીત લગાવુ
સતગુરૂ એક સાચા કરજાનુ, ઓર સકલ ઝુઠ કરમાનુ
બીના દરસન દુખ હમ પાવે, નીત ઉઠ ચરનામીત કીનશે લેવે
તબયા તનમે જીવ રહાયે, ગુરૂ ચરન અબ કહાંશે પાયે
સબહી જુઠી જુગકી માયા, બીના દરસન મોરી છુટે કાયા

સત ગુરૂ બચન

સતગુરૂ કહે સુનોરે ભાઈ, તુમ રહો નીજનામ લવ લાઈ
સદા રહુમે ઉનકે પાસા, ધરે ધીયાન સાચકી આસા
સુનો હન્સા હું તુમારી પાસા, હમ રહે સ્વરગ પતાલ પ્રુથવા
બીદેહી દરસન દીનો બતાઈ, બીદેહી હોયે સદા સનેહી
બીદેહી દરસન જબ હંન્સ પાવા, દેખ દરસન ભ્રયે અધક છાવા
બીદેહી દરસન હન્સવો પાવે, છીન છીન હન્સા સીસ નમાવે
ચલે ગુરૂ સબ સીસ નમાયે, સબ હન્સકુ કંઠ લગાયે
સબહિ ભલામન રાજાકુ દીના, સબહિ હન્સ તુમ ગુરૂકુ ચીના
સબહી ભલામન રાજાકુ, હન્સ તુમ ગુરૂકુ ચીના
મેરે ઈનશે અંત્ર નાહી, મેબસાહુ ઈનકે માહી
જો કોઈ ઈનકુ દુસરા કહાવે, શોનાહી દરસન હમારા લેવે
પાન પ્રખા રાજા તોહીકુ દીના, સબ હન્સકી સહાય કીના
પાન એકૌત્ર જો કોઈ હન્સા પાવે, શોહી દરસન હમારા લેવે
રાજા સીખ સુન હમારી લેહો, માસ પંખમો તુમ લેહો

ચલો ગુરૂ સતલોક પંગ ધારા, સબહી શેવક ચલે એ યાધારા
રહો કરજોર તન હુરાએ, મોહી બાધ ગુરૂ ભગતી કરાયે
મન ભગતી કરો સુરતી લગાયે, સતલોક ઈહા રચે બનાયે
ભગતી કરેજો સુરતી લગાયે, શોહી હુન્સ સત લોકમે જાયે
ઈતનેમે રાજાકી મરતુક આઈ, જગ જીવનકો ચલાવો મ્રત સમોએ
સબ શેવક કુ બેગ બોલાઈ, રાજા કહે પ્રથમચીત લગાઈ
જા કારન આપન ભગતી કરાઇ, શોઈદીન આજ આપોહુચે એ ભાઇ
તાલ પખાજ બેગ બોલાવો, ચંદન ચંદન ચડાયે મંગલ ગાવો
બાજા બાજે બહોત બીધેહી, ઘર ઘર ત્રીયા મંગલ ગાઇ
સબ દુનીયા મંગલ કરે બધાઈ, પાટન નગ્ર બંધ હુવો હે ભાઈ
સબ મહાજન હાટઓ છાંડે, પાટન ચહુટા હુવાઓ સાડે
બેઠેહે રાજા આસન ધારી, મીલે હુન્સ બોહોત અપારી
લેપરવાના બંદગી કીના, સબહી હુન્સકુ ડંડ પ્રકીના

રાજા બચન તથા ચલાવાનો સમો

જબ રાવ મુખ શબદ ઓચારા, કોન કોન ચલેહે હમારી લાહારા
રાની પાચ કુવર દોઈજાની, દાસી આઠ નવ હજુરી સાની
પાંચ પ્રધાન ગીયારા ઉમરાવો, છુડીદાર સાત હુવે મન ભાવો
બારાહે કાયેથ સત્રે શાહુકારા, બઢીયા ચાર સાત લુહારા
સાત્રા શોની અઠારે બનજારા, ચોકીદાર શગ ચલે શગ ચારા
નવ પટેલ શત્રે કોરી, તેર કુંભાર પટેલ બોરી
ધોબી ઉજલે ધોબાન હારા, પાંચ ચલે રાજાકી હારા
છે ચમાર બંદગી કીનાં, રાજાકે સંગ પીયાના દીના
મુગત લોકકે સબ કોઈ ગરજી, સાત સાંગ ચલેહે દરજી
કાયા તજના હસી નાહી ખેલા, ત્રીયા સરૂપ ત્રેપન ચાલા
તેરે સાધુ તીન સનયાસી, ચાર ચારન આંઠ ખુવાસી
ચારહે જાટ આઠહે ભાટા, અગમ પંથકી લીની વાટા
ઈતને જીવ પરમાના લીના, રાજાકે સંગ પીયાના દીના
પાચે બીડા જીવ નીકશેવો, નીકશે જીવ ઠાઠરી ગીર પડેવો

દશમા દુવાર સુન દુવારા, જીનહી રાહા હંન્શ પગ ધારા
ધન ધન ભાગ હન્શાકે જાના, શગ રાજાકે દીયે પીયાના
ઠેકાન પર આન શબજીવ ચલે ઉડેવા, આગુ પાયે હોયે રાહ જીવવે
જાહાહે ચબુત્રા ધરમ રાઇકે, ધરમ રાઇ જીવનશે પુછે
ધરમ રાયે જબ લેખા માગા, શબ હન્શા લેખા દેને લાગા
કહો હન્શા તુમ લેખા શારા, અબતુમ આયે હમારે દરબારા
તે જનમ હો મુખ તુજે, દીના, તીન મુખ તુમ શાચ કહા કીના
જીન જીનંકુ જુઠાજાને, તીનકુ રખે ધરમ અંશધાને

જીવ બચન

જીવ કહે શુનો ધરમ રાયે, હમ શતગુરૂકાં પ્રમાના પાયે
ગયાન ધયાન હમ બોહતેક જાના, ઓર જાનતહે અમર ગીયાના
હમકુ રોકો મત તુમારે દરબારે, શાચી બાત હમ કહે હજુરે

ધરમ રાયે બચન

ભુલા જીવ મુખ કરે ચતુરાઈ, ઈનબાતોમે મુકતી કીને પાઈ
શાખીપદ કહે શકલ શંશારા, તો શબહી જીવ ઉતરે પારા
જો જીવ હોયે કોલશે શાચા, જીનકી મેહી પાલુ બાચા
કોલ સાચો ઓર નેક અછર પાવે, સોહન્સા હમારે સીર પાવ ધર જાવે
બાચા ચુકે છીવે પાવ હમારા, છીવત અગહોયે અગનકી ઝારા
ગીયાન બી કાગ કરે ચતુરાઈ, હમકુ વો જીવ ચીને નાહી
દરબ માલ ગુરૂકુદે ડાલે, તબ લરકા લરકી કાંહશે પાલે
ગીયાન એહી કદ ફરમાઇ, ઉનકુ શંગ કોન લેઆઈ
મે કોટવાલ ચબુતરા ખેરા, ગુરૂ આીખકા મે કરૂ નીવારા
ગુરૂશે નારીયલ કાલેખાલીના, જીવ દોહસે કોલ ભુલાના
જીનકુ ફીર ધરમ આસથાના, ચાર હજાર સાતશે બાવના
દોહસે ફેરી લીયે ધરમ રાવન, ચાર હજાર પાંચશે બાવન
માન સરોવર જાયે ઠેકાના, આંઠમા ખડજા કામની રાજા
ચાર ભાગકી શોભા બીરાજે, હંસ દેખ કામની હરખે શાજે
અતી સાંજકે સામી આએ, કરજોર જીવ આીસ નમાએ

કામની બચન

કરે નીછાવર પુછે બાતા, કેસે આયે હુંન્સા પગ ધરતા
માયામે સબ બધા સંસારા, તુમકેસે છાંડો કુલ પરવારા
કેસે તુમ કોલ નીભાઈ, કેસે છાંડો મુખ ચતુરાઈ

હુન્સ બચન

હુમતો માયા મોહુમે રહે લપટાઇ, કામ અંત્ર કછુ સુજે નાહી
હુન્સ કહે સતગુરૂ ગમ દીના, જબ હુમ દરસન તુમારા લીના
હુમ સત રહે ગુરૂ પરવાના પાયા, ચોકા આરતી બહોતેક બનાયા
સત સાધસે રહે ધીયાના, જબ ધરમ રાયેસે ભયે સુટાના

કામની બચન

દેહુ બની હોયતો આગે સીધારો, નહીતો સબહી હમારે હોવો
તીન હુજાર સાતસો બાવન હૈ, ઈતને તો રહે માન સરોવર માહે
ઓર સબ હુન્સ આગે પગ ધાર દીના, ગીયાન કરે ઓર પ્રેમ સમાના
દોસૈ પાંચ અછર અસથાના, માન સરોવર રહે ઠેકાના
દીસ્તે ભાવ વાંહા દેહ બધાના, દોસૈ પોહચે અખરા અંતીત ઠેકાના
ગીયાન કરે ઓર પ્રેમ સમાના, સચા સાહેબ સત કબીર સમાના
છઠા અસથાન હેત દીપહે નાવુ, છસૈ હુન્સ પોહુચે નીજ ઠાવુ
હેત દીપકે હુન્સ હે ખાઈ, ભીર ભીર કે મીલે હૈ આઈ
સૌ જન જીવ સાહેબ કંઠ લગાયે, કુસલ પુછે લાયે અંક મીલાયે
સબહી હુન્સ તબ બંદગી કીના, હમહી તુમારા દરસન લીના

દોહરા

સુબહી હુન્સ બીનતી કરે, હુન્સ સો જન જન પાસ
દેહ સવારો હેત દીપમે, ઉપજે પ્રેમ બીલાસ

સાહેબ સુ જનસે પુછે ચીતલાઈ, સકલ હુન્સ સુનો તુમ આએ
જેસી દેસ સવારી હોયે હુન્સા, સૌ મીલે હો હમારે વાસા
ચરના અમરીત તુમ તત સેલીના, જબ તુમ કેસી મેહેમા કીના
કેસે પાન સીખ હોયેકે લીના, સો સબ કહો કુમાઈ ચીના

જો સબ બસતુ પાન આન ચડાયા, સો સબહી હમ પાસ હી આયા
કૌડી ચડાઈ હોતો હીરા હમસે લેહા, તા સમજોતો દેહીમે રહો
જો તુમ બસતુ આન પાન ચડાયા, અ સબ ગુણુ લેહા ઈન ઠાયા
જો કુછ મનમે ચાહો દાસા, સો તુમ લેહો હમારી પાસા
સાતસે વ સુખ સાગર અસથાના, નેવુ પોહુચે ઉન અસથાના
પઈસા સોપારી પાન ચઢાઇ, ખોડસ ભાનકી શોભા પાઈ
આઠવે અંચલ દીપ કહાવો, સાઠ હુન્સ તુમ વાહા સીધાવો
બસતુ બરન પાન ચઢાવા, સૌ સુરજ કી શોભા પાવા
નવમે અસથાન દીપકા નાવુ, શેસત્ર હુન્સ તુમ વાહા સીધાવો
કંચન રૂપા આન ચઢાવા, ચાર હજાર રવી કી શોભા પાવા
દસમે ઉ દીપ કૌ અસથાના, પાચશે જાવો વા દીપ અસથાના
હીરા મોટી આન ચઢાઈ, અગીયારમે પલંગ દીપ હૈભાઈ
તીસ હજાર જાવો ઉન ઠાઈ, પલંગ બીછાઈ પોડો તુમ ભાઇ
પાંચ હજાર ચંદવે રહેર હાઈ, ઉદીત ચીનહેના ઉન ઠાઇ
બાર વેહે ચીત દીપન જીયારા, વીસ હજાર વાંહા પગ ધારા
ગયે દીપ કીય પાન સવારા, ખટ શેસત્ર સુર ભયે ઉજીયારા
તેરવા અંચીતં દીપકા નાવુ, દસ હુન્સ તુમ વાહા સીધાવો
સોઈ હુન્સા સૌ માન ચડાઈ, કલખ ભાવ દીલમો ના આઈ
પાંચ હજાર સુર સંગ સાજે, જાવ બેઠો રાજ બીરાજે
ચદેદ સીદલી દીપહે, સારા, હુન્સ પચીસ વાંહા પગધારા
સવા હાથ રૂમાલ ચઢાઇ, પ્રેમ બ્રેહુશે જીને પાન પાઈ
સાત હજાર રૂપ હેસી સીત્રે, ઈતની રૂપહે દેહો ઉજાગરે
પનર મે દીપ ઝગ મગ નાવુ, સાઠ હુન્સ તુમ વાંહા સીધાવો
દેહી ચઢાઇ પાન તુમ પાઈ, દીના નાહી છીઈ પાઈ
શોરવે પોહોચે દીપહે સારા, જાકા સબ હુન્સ કરે બીચારા
ગવું ચડે પાન તુમ પાયા, હુન્સ પેતાલીસ વાહા સીધાયા
તુમારી શોભા અધીક અપારી, સાઠ શેત્ર સુર સવારી
ઈતના રૂપ દેહે પ્રગાસા, બોહોત અનંદ સુખ પ્રેમ બીલાસા
શો તરવે મોર કરી સુખનેહા, હુન્સ પચીસ સવારી દેહા

બરખ પે ચઢાઇ પાન તુમ લીના, દસ હજાર શોભા દીના
અઠારવે મઝલા કરે કાયાસા, સતાવીસ હન્સ તુમ જાવો નીવાસા
તુમારો બારે હજાર કો રૂપા, અસવે પાન પર ચડે અનુપા
ઓનીસવે અધીત દીપ કે હલાના, તાહા વાહા રાજા કરતેહે ગીયાના
તન મન ધન તુમ સચસે ચઢાયો, હન્સ સતાવીસ તુમ વાંહા સીધાવો
તુમારો રૂપ શોલે સૈહત્ર દીયેહૈ, કૌલ કીયે શો સબ ચુકે નહીહૈ
જેસી જેસી દેહ બનાઈ, અપને અપને દીપ સીધાઈ
પાંચશો પેતીસ દેહ સવારા, અપને અપને દીપ શીધારા
હન્સ બેઠે રહે ઠરાઈ, જીનેતો ઈલમ ફકીરી પાઈ

દોહરા

સબ હન્સ વાંહા પોહચકે, અપને અપને અસ્થાન
હન્સ બેઠે ઠોર રહે, તીનાકા સુનો બખાન

સાહેબ સૌ જન જન બચન

કહેશો જન જન સુનોરે ભાઈ, ધન ધન હન્સા અધીક કમાઈ
તુમારી સરભર કાહુના ચીના, તુમ સત ગુરૂ બસકર લીના
ઈન હન્સ સબ દેહ બનાઈ, તુમ સબ દેહી ગુણ બીસરાઇ
જો તુમ કહોશો કરૂમે શોઈ, તુમારો બાહોત હુવાહુ લાઈ
સુરત તુમારી અધીક સવાઈ, સતગુરૂ તુમારે હસ્ત રહાઈ
એશે બસતુ તુમ કેશે ચીના, કૈસે ગુરૂકુ બસકર લીના
કેશે તનકા પાયા બીસરાઈ, કેશે ઈલમ ફકીરી પાઈ
ઈન સબ અપની દેહ બનાઇ, અપને દીપમે દીયે પઠાઈ
સતગુરૂ બસકર રાખે આસા, સુનો હન્સહુ મે તુમારી પાસા
સદ્દા રહો ગુરૂ સંગ સનેહા, તુમ સાત ગુરૂકુ અરપી દેહા
સાદા કી શેવા ગુરૂ કી પુજા, હન્સ કહે સુનો પુરૂશ પુરાના

સરબે હન્સ બચન

હમકા જાને જીવ અજાની, હમ રેહતથે ભવજલ માઈ
માહા અધંકુ સુજે નઇ નૈના, હમકા સતગુરૂ મીલેહે આઇના
ડુબત દેખે ધરી ગુરૂ બાહે,, સો ગુરૂ કહા સોહી હમ કીનાહૈ

એક ગુરૂખીના ઔર કુછ નાઈ ચીના, હમ પુછની કરી હાત જોરલેના
સમરથ સુનો બીનતી મોરી, માયા લોભ સબ છોડે વારી
સદા રહે ગુરૂ ચરન સનેહી, સતગુરૂ કહે સુનોરે ભાઈ
સરબે ગીયાનકા મુલ બતાની, હમારે સંગમે રહેસો જાની
નવ પલવ કી દેહ બનાઈ, એક ગુરૂ નીસચે કરજાની તબઆઈ
ઓર સકલ ફોકટ કર જાનુ, બંદી છોર ગુરૂ સાચે કર માનુ
તન મન ધનકા બદલા કીના, તબ ગુરૂ ઈલમ ફકીરી દીના
સમરથ કહે સોઈ મુખ ભાખા, દેહીમે અવગુન એક નહી રાખા
એકોત્ર એકોત્ર પાન હમ પાયે, પાન સંગ દેહ બનાયે
એક બાર ગુરૂ કહો નીવેરા, ઈન હન્સાકા કાહા બશેરા
દેહ બનાયે વીવીચલ જીવ જાયે, ઉન હન્સાકી કોન ગતી પાયે
કહો કોન કાયા સુન રહાવે, કહા આન હન્સ કોન ઈસમે સમાવે

સો જન જન સાહેબ કહે બચન

સુનો હન્સ તુમ પુછો સનેહા, તીનકા તુમકુ મૈ ઉતર દેઈહા
ઈન સબ હસ દેહ બનાઈ, અપને અપને દીપ સીધાઈ
દેહ બની જીવ અરધ મેજાવે, શોજીવ એકબાર ભ્રભમે આવે
ફીર સતગુરૂ આન ચેતાવે, ધરચોટી ફીર દેહમે લાવે
દેહ બની અવી ચલજીવ જાવે, જીન હન્સકી એગતી હોવે
જો તુમ કહોશો કરૂમે શોઈ, તુમારે બસમે રહું ગોસાઈ
અવર હંન્શ સબ દેહ બનાઈ, અપને અપને દીપ પઠાઈ
તુજ સરીખા નહી દેખુ ભાઈ, હમારે અંત્ર રહા સામાઈ
કહાં દેવુમે હન્સ બડાઈ, જાહા જાવોતો તાં દેવુ પોંચાઈ

હન્સ બચન

લોક દીપ હમે કછુના ચાઇએ હમકુ ઓ ગુરૂ આન મીલાયે
જીને ભાવ જલમે ધરીહે બાંયે, વોહી ગુરૂ હમકુ દ્રોસ્ટે દેખાયે
જો તુમ સમરથ લોક પોહચાવો, પહલે વો ગુરૂ હમકુ આન મીલાવો
બીદેહી દરસન હીરદે રહે સમાયે, બેગી દરસન દેખાવો આયે
ઓ ગુરૂ હમકુ જલદી મીલાવો, તબ તુમ સમરથ દેહ બનાવો
સબ હંન્સ સુરત ગુરૂપર કીના, સુરૂપ સહીત ગુરૂ દરસન દીના

દોહરા

ધન ઉન ગુરૂકી સુરતકુ, હન્સને ગુરૂકુ લાયે
અંત્ર ચીતમે હોવેહી, ગુરૂ તુરત પોહચે આયે

દોહરા

સબહી હંન્શ સીશ નમાઇકે, બંદગી કરે ગુરૂકે પાયે
ધન હન્શ તુમારી ભગતીકુ, હન્શો ગુરૂકુ તુરત બોલાયે

સત ગુરૂ બચન

હંન્શનશે ગુરૂ પુછે બાતા, કાહેકુ હંન્શ તુમ હોત ઉશાતા

હન્સ બચન

હન્સ કહે સુનો પુરશ પુરાના, હમ ગભરાયે જીવ અંનજાના

સો જન જન બચન

શતગુરૂશે મીલે કંઠ લગાયે, કર જોરીકે બીનતી લાયે
જીન હંસને જેસી દેહ બનાઇ, જાકુ જેસે દીપ પઠાઇ
ઇનકુ લેવે માહા દીપમે જાઇગા, મે એક તુમારા દરસન માંગા
સબ હંસા લીના દીપમા બાસા, ઈન હંસકુ કોન દીપકી આસા
ઈતને હંન્શને કયા કીની કમાઇ, શબ હંશનશે અધીક શવાઈ

સત ગુરૂ બચન

શતગુરૂ કહે સુનો સોજન જન ભાઈ, ઇનકી મેહમા કહા કહું બડાઈ
નીશચે બાત હમારી માની, કાયાકુ મીથા કરજાની
એકોત્ર પાન ઈન હંન્શા પાઇ, પાન પાવત ઈન દેહ બનાઈ
જો કોલ કીયાસો ચુકે નાહી, નવ પલવ ઈન દેહ બનાઈ
જો કોલ કીયાસો ચુકે નાહી, નવ પલવ ઈન દેહ બનાઈ
કહેની થોરી પરકરની શારા, ઈનકી બાતહે અધીક અપારા
ઐઈસી ભગતી કઠનશે કીના, ઇનોને હમકુ બશકર લીના
તન મન ધનશે બદલા કીના, હમશે ઈલમ ફકીરી લીના
અનેક તરાશે મૈ કશણી દીના, શોઈ શબ દીલમે ઝીલકર લીના
બીદેહી શરૂપ રહું ઇન પાવે, શતગુરૂ હંશકુ દીપ દીખલાવે

શત ગુરૂ અપને કર બેઠાયે, શેશત્ર અઠાસી દીપ દેખાયે
જાહા હંશ કહે વાહા શવારી કાયા, દીપ દીપ શબ દીશે દીખલાયા
ઝાંહા ઝાંહા હંશ શવારી કાયા, એક એક પલમે દીસ્ટે દીખલાયા
દેખે દીપ ઔર શબ અસ્થાના, શબહી હંસ મીલ બંદગી કીના
શબ દીપનકે હંશ પશતાયે, એહીગત આપુન વાહા નહી પાંયે
લે હંશનકુ પોહચે જાહાં, આપ માહા પુરશ બીરાજે ઝાંહાં

દોહરા

શબ દીપશે થી નીયારા રહું, શરે મનોરથ કાજા
ઓ દીપકી બરન મે કહા કહું, માહા પુરખ કે રાજા

દોહરા

શબ હંશકુ લેપોહચ ગયે, ઉઠ પુરશ કંઠ લગાયે લીના
શબ માહા પુરશ દેખતહી, અપની આખ બંદકર લીના

ખુદબાની

પુરશ કહે ગીયાની ભલે આયે, ઇતને હંશકી રખી બીધલાયે
કેશે તુમ સીખ પાન દીના, ઇને કેશેકર હમકુ જાન ચીના
બોહોતેક હંસ દીપમે આયે, ઈન હમારો દરસન કોન બીધપાયે

ગીયાની બચન

આપ સબહી જાનો પુરશ પુરાના, મે મુખસે કહાં કહુ બખાના
સબ હન્સ આયે દીપમુ ઝારા, દોસે ફેરલીયે ધરમ રાચ બટપારા
કાલ કીયે પુન ગયે ભુલાયે, દોસે ફેરલીએ ધરમ રાએ
કીતનેક રહેમાન સરોવર માહે, જીનતો દેહી નાહી બનપાઇ
તીન હજાર નવસો બાવન, ઈતને માન સરોવર રહાવન
ઈતના કામની રખા બીલમાઈ, ગીયાન ધીયાન સબ રહે ભુલાઈ
દોએસે રહે અછર કે ઠાએ, જીનેતો ઈલમ ફકીરી પાએ
તન મન ધન ઈન બદલા કીના, સીખ હોઇ ઈલમ ફકીરી લીના
જીતની કહી હમને મુખ બાની, શોઈ શબ ઈનોને સત કર માની
સો સબ સુઝા ગ્રથ મે નામા, સો સબ કીના દેહસે કાના
એકોત્ર એકોત્ર પાન ઈન પાઈ, પાન ઈન પાવત દેહુ બનાઈ

જો સંગ રહે ભવજલ માઈ, માયાકે ગુન સબ દીએ બીસરાઈ
નીસચે બાત હમારી માની, કાયાકુ મીથા કરજાની
કસણી દેહે ખુબ ચીડાએ," પર કહા કહુ ઇનકી બડાએ
આએકે તુમારે ચરનછુપાએ, માહા પુરશ કે દરસન પાએ

ખુદ બાની

એહી સુન પુરશ બોહોત હરખાએ, ફેર હન્શનકું કંઠ લગાએ
કહા દેવુ હન્શનકુ મૈ શોભા, અત આનંદશે શબકો મુખ ચુંબા
અધર સીંગાશન આશન પાએ, શબઃહન્શન સીર છત્રે ધરાએ
હરખે બહુત બંચન હીલાશા, કીઓ બહુત, હન્શંનં પર ગાશા
બેઠે માહા પુરશ દરબારા, કોટંનં શુર રૂમ ઉજીયારા
અમરત ભોજન ઉનકે રહે હારા, નીત શબ હન્શા કરે કીલોલા

ગીયાની બેગી જાવો શંસારા, ફેર પ્રુથવી પર કરો પશારા
શબ હંન્શનકુ કહો શંદેશા, શબ મીલ ચલો પુરશકે પાશા
જો જીવ તજે દેહકી આશા, સો હન્શા અવે હમારે પાશા
જો હુંશ ઇલમ ફકીરી ધારી, સોઈ રહે માહા પુરસ હજુરી
જો જીવ તાકો કાયા બીસરાવે, સોઇ દરસન હમારા પાવે

દોહરા

હુંસ બીરાજે પુરસ ઘર, માહા પુરસ રાજ કેલાસ
કહે કબીર અતી પુરન રહે, પુરન પ્રેમ બીલાસ

દોહરા

અસંખ દીપ વાહી સે રચે, ઓઇ સમરથકો દરબાર
હુંસ બેહેગમ પોચહી, કબહુ નાઆવે આહાર

દોહરા

કહે કબીર એહીં ભેદહે, મુલ દીપની વાશ
ઈહાં મીલે તો વહાં મીલે, શોઈ પોહચે હમારે દાશ

દોહરા

પુરશ હુંસ સરભર સે રહે, ઝગ મગ રૂમ ઉજીયારા
કહે કબીર સુખ કહા કહુ, અબ પોહોચો હુંસ હુમાર

સબ જીવકુ બોધ બચન

ઉઠ શરવે મુખ જપે શુક્રીતા, તાકુ શાહેબ દેવે રોજી બઢીતા
જો દુપેરે શમરે શતનાંવે, તાકો દીન માહા આનંદમે જાવે
જો સંઝાકો કરે સત સુમીરન, તાકો આવા વગન હોવે નીવારનં
જો નીદરામે જાવે શત કબીર મુખલેવે, તાકો કાલ દુત નાહી છીવે
જો કોઈ પ્રભાતે ઉઠ કરે નીદા, તાકો શાહેબ કેશો હોવે અંનદાતા
જો કોઇ અપની કરે બદનીસ્ટા, તાકો જીવ રહે ભર મીસ્તા
જો કોઇ દુપેરે નીજનામ ભુલે, ઓ જીવ ભવ શાગર મે ડુલે
ઓ જીવકા કદી હોયના ઉબારા, બાધે જાવે જમપુર દુવારા
જો કોઈ શંઝાકુ દેવે છોડે, ઓજીવશે બેજાર રહે બંધી છોરે
જો કોઇ શંઝા શુમરન ભુલે, વાકો શાહેબ શગનાહી લેવે
જો કોઇ નીંદરામે દેનીજનામકુ ટાલા, આ છાતીપર બેઠે જમ કુટવાલા
જો કોઇ સાચ મનસે સાહેબ ના સુમરે, ઓ જીવ બોહોત દુખ પાવે અંતમે
ઓ ભાઈ રાત દીન બંદગી કરોરે, કશુર બંદગી મેનાર રખોરે
જબ મૌત તુમકુ આ ઘરીગે; આ જબ કાલ છાતી પર પડીગે
ઓ દીન તુમ કેસે કરોગે, આખર તાબે જમકે રહોગે
શાંચ વખત એહીહે ભાઇ, શાચે શાચ દીલમે રાખો ભાઈ
અબતેરી મેરી છોડો ભાઈ, મત કરો કીસીકી નીંદા ભાઇ
દીયા શાહેબને હે હંશ ચેતાઈ, અબ તુમ ચૈતો પડકે ભાઇ
અંત કાલ કઠીન હે ભાઈ, શતગુરૂ બીના બચે નાહી
કલજુગ કાલ કઠીન હે ભાઈ, નીત શાહેબ રાખો લવલાઈ
શાચ દીલમે રાખો ભાઈ, ઝુંઠ મુખશે મત ભાખો ભાઇ
જો તુમ ચાહો મુંગતકી આશા, શતનામ પર રખો વીશવાશા
કામ કરોધ લોભ છોરો ભાઈ, શાહેબ નામ જપો લવલાઈ
માયા જાલ ઠગની તુમ જાનો, બડે મુનીજનકુ કરે દેવાનો

એ ભવ શાગરમે તુમ આએ, અંજાન હોઈ મત ડુબોરે બાએ
શાચે શતગુરૂકુ ચીનો ભાઈ, સુરૂ આખરમે હોવે શહાઈ

સાખી

કહે કબીર પુકારકે, આગે કરદા કાલ
બીના શતગુરૂ બચે નહી, અબ પીછલા કૌલ શંભાલ

ફકીરદાસ બચન

બાચન હારા બાચે ચીતલાઇ, આપશુને ઓરનકુ શુનાઈ
ઉનકી મનશા પુરન હોજાઈ, બોહોત આનંદ ઉશ ઘરમેં રહાઇ
ચીત રખે ઓર ધીયાન લગાએ, કાલ કસ્ઠ ઉશ ઘરશે જાએ
ગ્રથ બંચન ચાલજો ચાલે, વાકો શાહેબ હોએ રખેવાલે
જગજીવન બોધ હુવાહે આખર, શબોકી આશ શાહેબ તુ કર
કોઈકુ નારાખે સાહેબ નીરાસા, પણ તમેજો રાખો સાહેબ પરઆસા
મોટા સમરથ ધણી સાહેબછે મારો, સાહેબ અંત કાલ સવને પાર ઉતારો
જગજીવન બોધ થયુ શમપુરન, મારી આશકર પુરશ મુનીદ્રર

સાખી

દુસ્ટ કલપના છોડકર, અસ્તુતી કરે દીન રાત
કહે ફકીર દાશ આ ભવશાગર તરે, શેહુજે શત લોક આવે હાત

ગ્રંથ સાર તથા નમન

હે પ્રીય વાંચનાર લખતાં મને ધુજરી છુટેછેજે જયારે હું ગ્રભમા હુસે ત્યારે મને પણુ કસ્ટ તથા સંકટ થયાજ હુસે તેમ સરવે જગના જીવને પણ થયુજ હુસે, ત્યારે આપણુ લોકોએ કેવા કેવા ઠરાવ ગ્રભખાસમાં કીધા, હવે બાહુર નીકલતા ભુલ્યા તેનો કેમ થસે. સાહેબ બચાવે.

બીજું—જે આઇ કથા પ્રભાસ પાટણુ ગામના રાજા જગજીવણુના નામથી ચાલતી છે. જયારે રાજાનો જનમ થયો કેવા કેવા જગતને ઠગનારા ધુતારા ધુતારા મલ્યા, કેઈ તરેથી તેવણુને ભમાવીયા જે કાલ, ભેરવ, જોગી, જતી, બરમા વીગેરે જાણે એજ લોકો સાહેબ તરીકે થયા કે જાણે એ લોકોએજ બાલક પેદા કીધુ હોય. કેટલો ભુલાવો ખવાડનારા.

તીજું—જે રાજાનો બાગ કેટલાક વરસથી ઓસાડ થયો હુતો, ઝાડો સુકા લાકડા થયા હુતા તેથી કેટલો ભંયકર દેખાવ હુતો જે કોઇ જા યતો પાછો નહી ફરે, અગર જાણે જંગલ કેહુવોતો ચાલે, ગામના જોતીસ, બરામન, પંડીત, સાધુ વીગેરે મલી રાજાને કેટલી તરેથી ઉધોજ વીચાર આપ્યા કીધો તેમ કેટલો વયરથનો ખરચ કરાઇવો પોતાનો ભલો થાઈ તેમ લાભ લીધો તથા લઈ પણ ગયા

ચોથું—જે જ્યારે સતગુરૂ સાહેબ કબીર તે બાગમા ચરણુ મુકતાંજ બાગ હરીયાલો થયો જે તે ગામના લોક અચરત થયા તેમ રાજા પણુ અચરત થયો રાજા પોતે આવ્યા તેમ તેની પ્રજા સરવે હાજર થઈ ત્યા રાજાએ સવાલ કીધો જે આઇ બાગની ખબર આપો જે કેમ લીલો થયો ત્યા પણ લોભી બાવાઓ હાજર હુતા. સાહેબ તમારીજ પુનાઈ તમારોજ ધરમ તમારોજ કારભાર પણુ રાજા પોતે ચતુર હુતો તેથી તેણે તુરત હાજર જવાબ આપ્યો જે સાધુ બાવા મુની રૂસી મેરાજ પંથી રામાનંદ પંથી દરવેસા બરામણુ વીગેરે વીગેરે ને દાન પુન જેમ તમે કયુ તેમ કીધુ ત્યારે લીલો નહી થયો હવે કેમ એકાએક થયો ત્યારે સરવેં સાહેબમાં ખપનારાના મોઢા કેવા થયા હુસે તે સાહેબ જાણે

પાંચમું—જે રાજાની સમરથ સાહેબનો મેલાપ થયો ત્યારે સત્ય કબીરે કેવુ અજાણુપણુ બતાવીયુ કેમકે એવણને દુનીયાથી કામ નહી હતુ પણ સરવે તેના હંન્સ લોકોથી કામ હતુ તથા રાજા સાહેબ પોતાના મંદીરે જઈ સાહેબના ચરણમા લપટાયા તથા તેમ તેની રાણીઓ કુંવરો રઈઅત વીગેરે સાહેબનો બોધ મલતા તેના કેવા દીલ મીસાલ આરસીની કાની સાફ થયાજે કોઈ રીતે ઠેકાણે જતા વીલંબ ન થયો તથા સમરત સાહેબ તે હંન્સને કેટલુ માન અકરામથી સતલોક લઈ ગયા તેમ હુમે કયારે જસુ. સાહેબ બોલી સત્ય.

છઠું—સાહેબ કબીરે કેટલી સંકટ લીધી તંથા કેવો બોધ કેવી સીખામણ કેવા રસતા પોતાનાં સેવકોને બતાવીયા તે વાંચનારે મેહેરબાની કરીને ઠીક ધીયાનથી વાંચસો તો આસાછે જે તેને ગ્રથની વીગત સેજમા મલસે તેમ તેનો હંન્સ નીરમલ થસે તથા આઈ ગ્રંથમા એક દાખલો છે તે અંતરે જાહેર કરેલો ઉપયોગનોજ છે તે કેમ જ્યારે સરવે હંન્સ ધરમ રાઈના ચબુતરે પોઈચા ત્યારે ધરમ રાઈએ સવાલ કીધોજે તમે સુંસું કીધુ. સાહેબ કેમ ઓરખા કેમ જાઈણા તેમાથી કેટલાક હંન્સોયે યોગરીતનો જેમ તેનાથી બન્યુ તેમ જવાબ આપ્યો પણ કેટલાક તેમા બોલી ઉઠયા જે ગુરૂને ધન માલ ખુબ અરપણ કીધો ત્યારે ધરમરાયે પાછો જવાબ અપ્યોજે તમે ગુરૂને માલ જર આપ્યોતો તમારા બચ્ચાનો તમે કેમ પોસણ કીધો કેવો બીકટ સવાલે કેવો બારીક સવાલછે. વાંચનારે ખુબ ધીયાનથી વાંચવુંજી. તથા એનો સાર કે એક માણસ સાહેબ નામપર હજારો રૂપીઆ ખરચ કરે તેને જોઇને એક ગરીબ જો તેમ કરવા જાયતો તે વેચાઈ જાય પછી તેને અનીતીને રસ્તે જવું પડે. તે ત્યારે માણસનો ધરમ કેવાય કે પાપ કેવાય તે વાંચનારે વીચાર કરવોજી એક કરજ કારીને કામ કરવું એ પણ ધરમ નઈ કેવાય પણ ગરીબ માણસ જો તેની મજુરીમા થોરા પઇસા મલતા હોય તેના બાલ બચ્ચાનું પોષણ

કરતાં વધેતો તેમાથી તે એક પઈસો ખરા દીલથી તથા ખુશીથી ગુરૂને આપે તો ધરમ ખરો થાય એવુ મારૂ મતછે સાહેબ, તથા આઈ ગ્રંથમા દેખાતુ છે જે સાહેબ કબીરે આરતી ચોકો કીધોછે તેનો સું સું ફલ ફાયદો તે ખુલાસેથી બતાવીચુ છે તથા પાન પ્રસાદનો પણ સુંસું ફલછે તે પણ ખુલાસેથી બતાવીચુ છે પણ વાંચનાર ધીયાનથી વાંચસેતોજ ખબર થસે તેમ આઈ ગ્રંથમા એક દાખલો બીજોછે કે લગન જમુની જો મલેતો તેને સત્ય સાહેબ મલ્યા બરાબર છે તે દરેક વાંચનારને વીનંતી છેજે પોતાના ગુરૂને પુછી વાકફ થજો જરૂર કેમકે અંતકાલ વેલાએ કામનુ છે તેથી મહનત સાહેબોને વીનંતી છે જે જરૂર બતાવજો સેવકોને નઈતો એનો જવાબ તમને આપવો પરસે એ સત્ય છે સત્ય.

સાતમું—જે સત્ય સાહેબ કબીરે જયા આરતી કીધીછે તેમ કોઈ આરતીમા હીરા કોઈ આરતીમા રૂપાં વીગેરે તથા કોઈ જગા આરતીમા ફકત સત્ય સાહેબ કબીરે સોપારી માગીછે જેમ બઇનુ તેમ બનાવીચુ ત્યારે માલીક ખરો દાતારછે જે કીડીને કણ હાથીને મન તેમ સેવકોને કેઈ તરાથી સમજાવી લીધા નીભાવી લીધા તે કેમ કોઈ રીતે જીવ સાચે રસ્તે ચાલે સાહેબ નામ ભજતા રેઈ તે માલીકને માલદરવ ધનથી કંઈ કામ નઈ હતુ પણ જીવ કલપના દુર કરવાથી વાંચનાર એમ ના સમજતાકે સેવકો પાસે લેતા નઈ પોતે તે માલીકનીજ મેહેરથી થતુ હતુ પણ કલજુગમા ત ચાલ ચલણ રેણી ચાલે તે વીસે એ બધુ સત્ય સાહેબને કરવુ પઇડુ હતુજી. સત્ય

આઠમું—હવે હમારા મહન્ત સાહેબોને વીનતી તમો સાહેબો આજ કાલ ઐસ આરામ છોરો જીવને કસ્ટ આપો તસદી લેવો બોધ પ્રમોધનો ધરમ ફેલાવો તેમ તમોએ એકજ આરતીનો ઠરાવ રાઇખો ગરીબ કે મોટો બેવને સરખાછે તેથી તેમા પણ ફરક કરો જે મોટો લાભ લઈ તેમ એક ગરીબ પણ લાભ લેઈ

એવો રૂડો દાખલો બેસારો એમા તમુને માનછે તેમ ગરીબ ખુસ આંનદ થશે એટલી આસીસ પણ તમુનેજછે જેથી ગરીબ મોટો બેવને સરખો રસતો થશે કે આઈ ગ્રંથમાં દાખલો છે જ્યારે સાહેબ કબીર રાજાને તેની પ્રજાને બરાબર બોધ સીખ આપી પછી સત લોક જવા લાઈગા ત્યારે રાજાને ફરમાન થયુજે રાજાએ સરવે હુંન્સ તમારે તાબેછે સાચવજો તમે એમ ના જાણુતા કે હું રાજા છું કરીને મોટોછુ પણ નઈ તમે તેમ આઈ નાના મારે દુવારે સરખાજ છે જે હુંન્સમને પુરણ પ્રીતે માને ભજે તે હુંન્સના નજીકમા હુમેસાં હાજર છુ ત્યારે હમારા માનત સાહેબોને વીનતી છે જે તમે પણ એ ઉપલે દાખલે ચાલો તો જીવનુ સંકટ ઓછુ થાય ખરૂ સત્ય સત્ય.

નવમું—દરેક વાંચનારને વીનતી છે જે છેલો જીવ બોધછે તેમા જેમ શાહેબની બંદગી તથા તેની અસતુતી કરવાથી સવારે બપોરે સાંજે રાતે વીગેરે જેજે બોધ આપવામાં આઈવા છે તેમંજે તમે કરશો અગર ચાલશોતો બસછે એમા તમુને કોડી પઈશો ધન દોલત કઈ નથી પડવાનુ એટલી અરજછે તેથી તમુને હુમણા તથા પાછલ એજ કામ લાગશે એ તમે નીસચે કરી કરી માનજોજી તથા મારી અરજછે તે કેવી હુ પણ કઇ આ જનમ લઇને કઈ નથી કીધુ સાહેબને ભુઇલોતો ખરો તેથી આજથી સાહેબ પાશે હુજાર બાર તોબાછે જે માલીક મને હુંકાર ના આપતો દરેક દુસ્ત કામથી બચાવજે ખરી સાચી રીતે ચલાવજે એટલી તે માલીક પાશે અરજછે તેમ આઈ ગ્રંથ જે કોઈ વાચેતેની ખોજ કરી ધીયાનમા રાખી સાચે રસ્તે ચાલે તેનો બેલી તે માલીક થશે એવી મારી આસાછે. સતય.

સેવક ફકીર જીવણ ગુરૂના ચરણદાસ.

સમાપ્ત.

મફત! મફત!!

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું:—

મુંબઇ—ભાયખલે-પાથરીઆની ચેલીમાં **નાના ફાનજી.**

મુંબઇ—કોટમાં-નં૦ ૨૨, મીલીટરી સ્કવેર લેન, વાટશન હોટેલની સાંમેની ગલીમાં **મકનજી કુંમેર પેનટર.**

શુરત—રામપુરા મધે લાલ દરવાજા પાશે **મહંત શ્રી ગુરૂ જીવણદાસજી.**

—:0:—